

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค

นายภูริ วงศ์วิเชียร

งานวิจัยโครงการวิจัยทางศิลปวัฒนธรรม
ประจำปีงบประมาณ 2550
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Factors Affecting Freshmen' s Motivation to Study at Bunditpatanasilpa Institute,
Dramatic Arts College and Fine Arts College in Academic year 2007

Art and Cultural Research Project

Of fiscal year 2007

Bunditpatanasilpa Institute

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย

: ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์
ส่วนภูมิภาค

ชื่อผู้วิจัย

: นายภูมิ วงศ์วิเชียร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 521 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อและแบบสอบถามแรงจูงใจ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.8914 และ 0.8978 ตามลำดับ

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เห็นด้วยกับปัจจัยด้านการศึกษาต่อในระดับมากจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ด้านสถานการณ์ทางสังคม ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และด้านสถานศึกษา เห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านครอบครัวและตัวบุคคล
2. ปัจจัยการเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ครอบครัวและตัวบุคคล สถานการณ์ทางสังคม สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อ จำนวน 4 ด้านเรียงตามลำดับจากตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อได้ดีจากมากไปน้อย คือ สถานการณ์ทางสังคม (X_{11}) สถานศึกษา (X_{13}) การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต (X_9) และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ (X_{12}) ซึ่งสามารถพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y' = 0.586 + 0.296 X_{11} + 0.203 X_{13} + 0.202 X_9 + 0.157 X_{12}$$

$$Z' = 0.327 X_{11} + 0.232 X_{13} + 0.200 X_9 + 0.145 X_{12}$$

ABSTRACT

Research Title : Factors Affecting Freshmen' s Motivation to Study at
Bunditpatanasilpa Institute, Dramatic Arts College and
Fine Arts College in Academic year 2007

Researcher's Name : Mr. Phuri Wongwichian

The purpose of this research was to identify factors affecting freshmen' s motivation to study at Bunditpatanasilpa Institute, Dramatic Arts College and Fine Arts College in Academic year 2007.

The subjects in this research were 521 freshmen in Bunditpatanasilpa Institute, Dramatic Arts College and Fine Arts College in Academic year 2007. The instruments used in this study were questionnaires, designed to elicit what were the factors and motivation to study at Bunditpatanasilpa Institute, Dramatic Arts College and Fine Arts College in Academic year 2007, with reliability values of 0.8914 and 0.8978 respectively.

The results were as follows:

1. The students agreed that the highly important factor was realization of importance and expectation for the future, social, economic and academy, whereas the following was at moderate important : family and personal. Their motivations for choice of study was at the high level.
2. The five factor, each of the carrying out choice of study, were positively related to the freshmen' s motivation at level 0.05 of statistical significance
3. Four factors : social (X_{11}), academy (X_{13}), realization of importance and expectation for the future (X_9) and economic (X_{12}) – were able to significantly predict

the freshmen' s motivation for choice of study at the 0.05 level and the coefficient of determination was 0.614. The raw score and standard score equations of this study were as follows:

$$Y' = 0.586 + 0.296X_{11} + 0.203X_{13} + 0.202X_9 + 0.157X_{12}$$

$$Z' = 0.327X_{11} + 0.232X_{13} + 0.200X_9 + 0.145X_{12}$$

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาของอาจารย์กมล สุวุฒโท
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และอาจารย์อุษาภรณ์ บุญเรือง รองอธิการบดีฝ่าย
วิจัยและพัฒนา ที่ให้โอกาสและสนับสนุนในการดำเนินการทำวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ ประธาน	อดีตรองอธิการฝ่ายวิชาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ปัจจุบันรองอธิการฝ่ายวิจัย
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรุณี วงศ์วิเชียร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. ดร.อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล	ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การ
พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. ดร.ปริดา เปี่ยมการ	รองคณบดีฝ่ายฝึกประสบการณ์
วิชาชีพ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
5. นายวรัดต์ ศิริชา	นักวิชาการศึกษาศาธารณสุข 7
ฝ่ายแผนงานและประเมินผล
สำนักงานสาธารณสุข จังหวัด
สงขลา

ที่ได้เสียสละเวลา ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ตลอดจนให้
คำปรึกษา จนเครื่องมือมีความถูกต้องสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ได้

ขอขอบพระคุณ คณะบดี ผู้อำนวยการ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ทั้งส่วนกลางและ
ส่วนภูมิภาค ทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
เป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา และมารดา ที่ให้โอกาสในการศึกษา
เล่าเรียน และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถและความมุ่งมั่นในการศึกษา
วิจัยในครั้งนี้ นอกจากนี้ขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้อง และลูกศิษย์ ผู้มีส่วนในการช่วยเหลือ
ทุกคน จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ภุริ วงศ์วิเชียร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(5)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญตาราง.....	(11)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความหมายและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4 ผลการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
สรุปผลการวิจัย.....	60
การอภิปรายผล.....	61
ข้อเสนอแนะ.....	64
ภาคผนวก.....	66
ตารางค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม.....	67
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
บรรณานุกรม.....	82
ประวัติผู้วิจัย.....	85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	35
2. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับอายุ.....	35
3. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะที่ศึกษาอยู่.....	36
4. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนพี่น้อง ที่กำลังศึกษาอยู่.....	36
5. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถาบันที่สำเร็จ การศึกษาในระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า.....	37
6. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง.....	39
7. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง..	39
8. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ต่อเดือน.....	40
9. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนปัจจัยใน การเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน.....	41
10. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนปัจจัยใน การเลือกศึกษาต่อ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต...	42
11. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนปัจจัยใน การเลือกศึกษาต่อ ด้านครอบครัวและตัวบุคคล.....	44
12. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนปัจจัยใน การเลือกศึกษาต่อ ด้านสถานการณ์ทางสังคม.....	45
13. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนปัจจัยใน การเลือกศึกษาต่อ ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ.....	46
14. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนปัจจัยใน การเลือกศึกษาต่อ ด้านสถานศึกษา.....	48

ตารางที่	หน้า
15. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนแรงงใจ ในการเลือกศึกษาต่อ.....	50
16. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนแรงงใจ ในการเลือกศึกษาต่อ.....	50
17. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการเลือกศึกษาต่อ กับแรงงใจในการเลือกศึกษาต่อ.....	54
18. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรตามและตัวแปร พยากรณ์ทั้ง 5 ตัว.....	56
19. การวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงพหุวิธีคัดเลือกตัวแปรเข้า และตัวแปรออกจากสมการทีละตัว (Stepwise).....	56
20. ค่าสถิติต่างๆ ของสมการถดถอยที่เหมาะสมที่สุดในการพยากรณ์.....	57

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาวะการณปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ เทคโนโลยี รวมทั้งการสื่อสารเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพสังคม ค่านิยม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ อย่างรวดเร็ว จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้การดำรงชีวิตของคนไทยทั่วประเทศต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย อาภา ฤกษ์ช่วง (2529 อ้างถึงใน วรรณดี แก้วเก่า 2541, 1) นอกจากนั้นสังคมไทยในปัจจุบันได้รับเอาวัฒนธรรมรวมถึงชีวิตความเป็นอยู่ของชาวตะวันตกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต ประชาชนโดยเฉพาะเยาวชนไทยส่วนใหญ่จึงห่างหายและละเลยไปจากวัฒนธรรมและประเพณีที่มีการสืบทอดมาแต่อดีตกาลไปมาก ซึ่งจะพบได้ว่าการแสดงและการละเล่นที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปหรือที่เป็นศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านนั้น เริ่มมีการสูญหาย ข้อมูลต่างๆ ไม่ครบถ้วน รวมทั้งขาดการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งหากปล่อยให้เป็นเช่นนี้ต่อไปศิลปวัฒนธรรมที่งดงามของชาติอาจสูญหายไปจากสังคมไทยได้

การจัดการศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เยาวชนไทยได้ซึมซับถึงศิลปวัฒนธรรมที่งดงามของชาติในแขนงต่างๆ มีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง รักษา สืบทอด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีอันงดงามเหล่านี้ให้คงอยู่คู่กับสังคมไทยต่อไปในอนาคต ซึ่งการจัดการศึกษานั้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549 ที่ให้ความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ปัจจุบันสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนทางด้านศิลปวัฒนธรรมนั้นมีอยู่หลายแห่งด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ามีทางเลือกในการศึกษาต่อมากขึ้น การแข่งขันเพื่อให้ถูกเลือกเป็นสถานศึกษาเพื่อศึกษาต่อของผู้สนใจศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมจึงมีสูงขึ้นตามไปด้วย

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันการศึกษาที่ให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทางด้านศิลปวัฒนธรรมสาขาต่างๆ เป็นสำคัญ ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค ถือเป็นการศึกษาแนวความคิด ความต้องการ รวมถึงสิ่งที่ช่วยในการตัดสินใจเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา วางแผน และปรับปรุงในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านการเลือกศึกษาต่อ กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการเลือกศึกษาต่อ กับระดับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ระดับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษารั้วนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกศึกษาแนวความคิดความต้องการ รวมถึงสิ่งที่ช่วยในการตัดสินใจเพื่อช่วยในการพัฒนา วางแผน และปรับปรุงในส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องต่อไปในอนาคต

2. ประชากร

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค ทั่วประเทศ รวม 16 สถานศึกษาจำนวน 636 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง

ใช้กลุ่มประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยใช้ 50 คนในการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 586 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

4.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1) เพศ จำแนกเป็น

(1) เพศชาย

(2) เพศหญิง

2) ระดับอายุ จำแนกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

(1) ต่ำกว่า 18 ปี

(2) 18- 20 ปี

(3) 20 ปีขึ้นไป

3) คณะที่กำลังศึกษาอยู่จำแนกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

(1) คณะศิลปวิจิตร

(2) คณะศิลปนาฏดุริยางค์

(3) คณะศิลปศึกษา

4) จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ (รวมผู้ตอบแบบสอบถาม) จำแนก
เป็น 3 กลุ่มดังนี้

(1) 1 คน

(2) 2 คน

(3) มากกว่า 2 คน

5) สถาบันการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หรือเทียบเท่า

(1) วิทยาลัยนาฏศิลป์/วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนกลาง

(2) วิทยาลัยนาฏศิลป์/วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค

(3) สถาบันการศึกษาอื่น

6) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

(1) ต่ำกว่าปริญญาตรี

(2) ปริญญาตรี

(3) สูงกว่าระดับปริญญาตรี

7) อาชีพของผู้ปกครอง

(1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการบำนาญ

(2) ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

(3) รับจ้าง

(4) ธุรกิจเอกชน

(5) เกษตรกร

(6) อื่นๆ

8) รายได้รวมของผู้ปกครองต่อเดือน

(1) ต่ำกว่า 10,000 บาท

(2) 10,000 - 25,000 บาท

(3) 25,001 - 40,000 บาท

(4) สูงกว่า 40,000 บาท

4.1.2 ปัจจัยด้านการทำวิจัย

- 1) ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต
- 2) ด้านครอบครัวและตัวบุคคล
- 3) ด้านสถานการณ์ทางสังคม
- 4) ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ
- 5) ด้านสถานศึกษา

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ

ระดับแรงงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงงใจในการเลือกศึกษาต่อ หมายถึง ภาวะหรือสิ่งกระตุ้นใดๆ ที่มีส่วนผลักดันหรือโน้มน้าว ให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ณ ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค

2. ปัจจัยด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต หมายถึง สาเหตุจากการพิจารณาเห็นคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเลือกเข้าศึกษาต่อที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค ซึ่งส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดหรือไม่เกิดแรงงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

3. ปัจจัยด้านครอบครัวและตัวบุคคล หมายถึง สาเหตุจากตัวบุคคลที่มีส่วนในการชักนำ เสนอ หรือมีบทบาทในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค ซึ่งส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดหรือไม่เกิดแรงงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

4. ปัจจัยด้านสถานการณ์ทางสังคม หมายถึง สาเหตุจากความต้องการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อน บุคคลในครอบครัว และบุคคลในสังคม รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์และส่วนร่วมในสังคมด้านต่างๆ ซึ่งส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดหรือไม่เกิดแรงงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

5. ปัจจัยด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ หมายถึง สาเหตุจากความต้องการเจริญก้าวหน้าในอาชีพ โอกาสการมีรายได้ รวมทั้งภาวะทางเศรษฐกิจด้านอื่นๆ ซึ่งส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดหรือไม่เกิดแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

6. ปัจจัยด้านสถานศึกษา หมายถึง สาเหตุจากภาพลักษณ์ ระบบการเรียนการสอน คณาจารย์ ความผูกพัน ที่มีต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค ซึ่งส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดหรือไม่เกิดแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาสถานศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหาร คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เกิดความสนใจ และให้ความสำคัญต่อปัจจัยในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค

3. นำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยเพื่อขยายผลต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยมีการนำเสนอหัวข้อดังนี้

1. ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงงูใจ
 - 1.1 ความหมายของแรงงูใจ
 - 1.2 ประเภทของแรงงูใจ
 - 1.3 ทฤษฎีของแรงงูใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับแรงงูใจในการศึกษาต่อ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดในการศึกษา

ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับแรงงูใจ

ความหมายของแรงงูใจ

ชม ภูมิภาค (2516, 48) ภาวะของการเรียนรู้ คือภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้นโดยแรงขับ เพื่อให้ได้บรรลุหลักชัย ซึ่งแรงขับหรือแรงผลักดันจะทำหน้าที่ควบคุมทิศทางของพฤติกรรม เพื่อบรรลุ ซึ่งหลักชัย ซึ่งหลักชัยนั้นจะเป็นตัวกำหนดให้พฤติกรรมสิ้นสุดลง

ชมพู ชูตินันทกุล (2538 อ้างถึงใน พล เหลืองรังษี 2546, 6) ได้กล่าวถึงนายแพทย์กิติ ดัยคานนท์ โดยให้ความหมายของแรงงูใจว่า หมายถึง พลังจิตที่อยู่ในตัวบุคคลซึ่งทำหน้าที่ให้บุคคลนั้นๆ กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา พลังจิตนี้เกิดจากแรงกระตุ้นหรือสิ่งเร้าต่างๆ ภายในร่างกาย หรือภายนอกร่างกาย

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2518, 53) ได้ให้ความหมายว่า การงูใจหมายถึง การสร้างพลังที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่มีทิศทาง

ถวิลย์ เกื้อกุลวงศ์ (2528 , อ้างถึงใน พล เหลืองรังษี 2546, 5) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการความจำเป็นแรงขับ หรือแรงกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล แรงจูงใจจะถูกนำมุงหน้าไปสู่เป้าหมาย ซึ่งอาจเป็นลักษณะของจิตสำนึก หรือจิตใต้สำนึกก็ได้

ทวี ท่อแก้ว, อบรม สันภิบาล (2517, 42) ให้ความหมายการจูงใจ คือแรงที่จะกระตุ้นหรือชักจูง ให้เกิดการสนองความต้องการและนำพฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมาย ปลายทางหรือบรรลุความสำเร็จ ตลอดจนหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เป็นอันตรายและไม่พึงประสงค์ด้วย

ปฐม นิคมานนท์ (2525, 27) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสภาวะหรือสภาพของอารมณ์ของบุคคลที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และมุ่งไปสู่เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง

อารี พันธุ์ณี (2534, 179) แรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใดๆ ที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา เพื่อเป็นปัจจัยผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ปัจจัยต่างๆ ที่นำมาอาจเป็นเครื่องล่อ รางวัลการลงโทษ เป็นต้น

บราวน์ (Brown 1980, 112-118 อ้างถึงใน ชวน มณีวรรณ 2541, 11) แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือพลังที่ผลักดันกระตุ้น หรือเร้าความรู้สึกของบุคคลให้มีความสนใจมีความเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรม เป็นสิ่งชี้ทิศทางของพฤติกรรม ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่นำสู่เป้าหมายตามที่บุคคลนั้นคาดหวังเอาไว้

โลเวลล์ (Lovell 1980, 109 อ้างถึงใน ชวน มณีวรรณ 2541, 11) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นกระบวนการชักนำ โน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อที่จะสนองความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

ประเภทของแรงจูงใจ

ชนิษฐา วิเศษสาคร และมุกดา ศรียงค์ (2535, 204) กล่าวว่า การจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

การจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงใจจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจพิเศษ ความรู้สึกนึกคิด และเจตคติของแต่ละบุคคล ซึ่งผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

การจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกทำให้มองเห็นเป้าหมาย เร้าให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายนั้น ได้แก่ เงินเดือน โบนัส ความก้าวหน้าในงาน ฯลฯ

ชม ภูมิภาค (2516, 49-53) ได้แยกประเภทของแรงจูงใจเป็น 2 ประเภทคือ

1. แรงขับทางสรีรวิทยา (physiological drives) นักจิตวิทยานั้นส่วนมากมีความเชื่อว่า แรงขับทางสรีรวิทยานั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลไกแห่งการควบคุมการปรับตัว (Homeostasis) เซลล์จะมีชีวิตอยู่ได้ก็ต่อเมื่ออินทรีย์นั้นถูกกระตุ้นให้เกิดความต้องการอาหาร น้ำ เกลือแร่และอื่นๆ ตัวอย่างของแรงขับทางสรีรวิทยา

การศึกษาเรื่องความหิวและความกระหายนั้นเป็นเรื่องซับซ้อนและยุ่งยาก ทั้งนี้เพราะการศึกษานั้นต้องพิจารณาทั้งสองอย่างนี้พร้อมกัน โดยทั่วไปแล้วเราจะเห็นว่าความต้องการน้ำ ทั้งนี้เพราะอาหารแข็งนั้นต้องเข้าไปอยู่ในรูปของละลายและยิ่งกว่านั้นอาหารตามธรรมชาตินั้นส่วนใหญ่ประกอบด้วยน้ำ ดังนั้นความกระหายของเราจึงถูกระงับไปด้วยในขณะที่เรากินอาหาร

ความหิวและความกระหายนั้นเป็นแรงจูงใจที่แตกต่างจากแรงขับอื่นๆ เพราะว่าทั้งสองอย่างนี้หากปล่อยไว้โดยไม่ได้รับการตอบสนอง ไม่นานก็จะมีชีวิตอยู่ไม่ได้เราจึงกล่าวได้ว่าความหิวและความกระหายนั้นเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในชีวิตประจำวันของคนทั่วโลก

การศึกษาแรงจูงใจในเรื่องความหิวนั้นมิได้หยุดอยู่เพียงแต่ว่าคนหรือสัตว์หิวอาหาร แต่ศึกษาต่อไปอีกว่า อาหารเฉพาะที่คนหิวนั้นคืออะไร

นอกจากนี้ความหิวในเรื่องอาหารแล้ว ความหิวอากาศ (Air-hunger) ก็เป็นแรงขับที่สำคัญยิ่ง ความหิวประเภทนี้เนื่องจากเซลล์ต้องการออกซิเจน

ความหิวอากาศจะเห็นได้ชัดเจน เมื่อเราขาดออกซิเจนเพิ่มขึ้นทีละน้อย เช่น เราไต่เขาสูงหรือเครื่องบินขึ้นสูง เราจะรู้สึกว่าการออกซิเจนมาก

แรงขับทางสรีรวิทยาอีกอย่างหนึ่งก็คือแรงขับเพื่อการพักผ่อนหลับนอน เมื่อใดก็ตามที่เราใช้กล้ามเนื้อมากๆ จะรู้สึกว่าการพักผ่อนเมื่อไหร่ กำลังอ่อนลง

แรงขับแห่งการนอนหลับนั้นย่อมเกี่ยวข้องกับแรงขับในการพักผ่อน แต่มิใช่อันเดียวกัน เราอาจพักผ่อนโดยไม่ต้องนอนหลับก็ได้ แต่เรานอนหลับโดยไม่ได้พักผ่อนนั้นไม่มีหรือมีน้อยมาก

การหลีกเลี่ยงความเจ็บนั้นเป็นแรงขับอีกอย่างหนึ่งซึ่งมีอยู่ในทุกคน สิ่งใดก็ตามที่อาจจะเป็นอันตรายต่อเนื้อเยื่อของร่างกายเป็นสิ่งเร้าก่อให้เกิดความเจ็บปวด เมื่อใดก็ตามที่เรารู้สึกปวด เพราะเคลื่อนไหวหนีจากความเจ็บปวดนั้นทันที

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social motives)

มนุษย์เรานั้นย่อมมีความโน้มเอียงที่จะอยู่เป็นหมู่เป็นพวก การที่มนุษย์อยู่เป็นหมู่เป็นพวกนี้ย่อมก่อให้เกิดแรงจูงใจทางสังคมต่างๆ และนอกจากนี้มนุษย์ยังมีความสามารถอย่างยิ่งที่จะเรียนรู้ถึงวิธีการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม การปรับตัวที่ซับซ้อนนั้นมักกระทำโดยกลุ่มคนมากกว่ากระทำคนเดียว ดังนั้นแรงจูงใจทางสังคมจึงเป็นเรื่องที่เรียนรู้ แรงจูงใจทางสังคมของมนุษย์ในสังคมต่างกันย่อมจะแตกต่างกันออกไป แต่ก็ยังมีบางอย่างที่มนุษย์มีคล้ายๆ กัน เช่น

ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับนับถือ (recognition) คนเราย่อมปรารถนาจะให้คนอื่นยอมรับนับถือ ความรู้สึกที่ได้รับการยอมรับนับถือนี้ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย บางทีเมื่อการยอมรับนับถือเกิดขึ้นช้า คนเราอาจทำอะไรพิลึกๆ ได้เพื่อดึงดูดใจของผู้อื่น

ความต้องการที่จะให้เป็นที่ต้องการของคนอื่น (need to be needed) บุคคลเรานั้น มิได้หยุดอยู่เพียงแต่จะให้เป็นที่ยอมรับนับถือเท่านั้น แต่เราต้องการจะกระทำสิ่งซึ่งเป็นความจำเป็นของกลุ่มเราปรารถนาจะให้กลุ่มต้องการเราและเห็นเรามีความสำคัญต่อกลุ่ม

ซูซีฟ อ่อนโลกสูง (2522,71-72 อ้างถึงใน ชนิดา เพชรทองคำ 2542,10) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

การจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) โดยใช้สิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของ หรือเกียรติยศเป็นเครื่องล่อ (Incentive) ให้เขาเกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้ได้เครื่องล่อนี้

การจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) หมายถึง แรงจูงใจในการใช้พฤติกรรม หรือสิ่งที่กระทำเป็นเครื่องล่อให้เกิดการอยากจะทำ แรงจูงใจภายในนี้จะมีผลยิ่งขึ้นไม่หมด หรือหายไปง่ายๆ

ผลสรุปจากทัศนะของนักจิตวิทยาจากเอกสารที่ผู้วิจัยศึกษาพอที่จะสรุปได้ว่า แรงจูงใจภายในปลูกฝังให้เกิดแก่ผู้เรียนได้ยากกว่า ดังนั้น ในการใช้แรงจูงใจกับผู้เรียน มักใช้แรงจูงใจภายนอกก่อน แล้วจึงสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดในภายหลัง แต่ในทางปฏิบัติย่อมทำให้ยากซึ่งสามารถสรุปเป็นหลักกลางๆ ได้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนทั่วไป จำเป็นต้องใช้แรงจูงใจภายนอกเพื่อชักนำให้ผู้เรียนสนใจการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อต้องเรียนในสิ่งที่มีประโยชน์ แต่ว่าสิ่งนั้นค่อนข้างอยู่ไกลตัว หรือห่างความต้องการที่แท้จริงของเขาในขณะนั้น เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจ และเห็น ความสำคัญของสิ่งนั้นแล้ว การใช้แรงจูงใจภายนอกก็จะค่อยๆ ลดลงไปกลายเป็นการใช้แรงจูงใจภายใน คือ เรียนด้วยความรัก ความสนใจเนื้อหาจริงๆ อย่างแท้จริง

อาร์ พันช์มณี (2534,181-182) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้ เกิดขึ้น เพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร พักผ่อน และ ปราศจากโรค เป็นต้น เราสามารถวัดระดับของความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมการกระทำของคนเรา คือ จากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกกระทำ (เลือกสิ่งใดแสดงว่าต้องการสิ่งนั้นมาก) การโต้ตอบต่อสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่า แรงจูงใจทางสรีรวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่าแต่จะช่วยคนเรา ทางด้านจิตใจ ทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้อง

การความรักและเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้น ส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้ มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา ตัวอย่างอย่างของเราแรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเราได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระเป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีความต้องการความสำเร็จ หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเริ่มจากครอบครัวเป็นลำดับแรก

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากผู้อื่น เป็นต้น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

ทฤษฎีของแรงจูงใจ

อารี พันธ์มณี (2534,183-189) ได้ยกทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) (คณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2520) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัวในเรื่องแรงจูงใจ ไว้ว่า

ในสมัยโบราณเชื่อกันว่า มูลเหตุสำคัญของมนุษย์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจก็เพราะมนุษย์ต้องการหาความสุขส่วนตัว และพยายามหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด

ต่อมาในศตวรรษที่ 18 และ 19 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจว่า การที่มนุษย์ตัดสินใจจะกระทำการสิ่งใดก็เพื่อหาความสมดุล ไม่ว่าจะเป็นความสุขหรือความเจ็บปวด คนที่ต้องการความเจ็บปวดนั้น มิใช่ว่าเขาจะไม่ได้รับความสุข ความจริงแล้วเขาก็มีความสุข แต่เป็นความสุขที่ออกมาในลักษณะที่พยายามทำให้ตนเองมีความเจ็บปวดและเขามีความพึงพอใจที่จะทำเช่นนั้น ดังนั้น ทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการความสุขส่วนตัวนี้อาจกล่าวได้ว่า บุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้ จึงเป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าที่ทำให้บุคคลได้มีการกระทำหรือพฤติกรรมต่างๆ ออกมา แต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาแตกต่างกัน บางคนมีการแสดงออกเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุขนั้น โดยไม่ทำความเดือดร้อนต่อผู้อื่น คือ บุคคลอื่นก็มีความพึงพอใจต่อการกระทำนั้นๆ แต่บางคนมีการแสดงออกถึงความสุขของตน โดยการสร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่น เช่น เมื่อเกิดความหิวจะขโมยอาหารของคนอื่นมารับประทาน หรือเมื่อเกิดความต้องการทางเพศ ก็จุดผู้หญิงสาวสวยมาเพื่อบำบัดความต้องการของตน เป็นต้น

ลักษณะการแสวงหาความสุขส่วนตัวนี้ ยังมีการแสดงออกในลักษณะความรู้สึกเจ็บปวดด้วย เช่น บุคคลบางคนก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ จะต้องได้รับความทรมานโหดร้ายทรมานจนก่อให้เกิดความเจ็บปวด หลังจากนั้นก็จะเกิดความรู้สึกเป็นสุข หรือบางคนชอบสะกิดและแคะแกะเกากับบาดแผลที่แห้ง มีความสุขแม้จะเกิดความเจ็บปวดก็ตาม

2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการเรียนรู้ เช่น เมื่อแรกคลอด ทารกจะสามารถตอบสนองต่ออาหาร น้ำ ความรู้สึกร้อน – หนาว ความรู้สึกเจ็บปวดได้ เป็นต้น ลักษณะของสัญชาตญาณซึ่งเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดนี้ จึงเป็นกิริยาที่มีผลต่อแรงจูงใจให้บุคคลได้กระทำพฤติกรรมต่างๆ

ลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภทคือ

2.1 สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต นั่นคือ เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือเป็นแรงจูงใจให้ร่างกายได้มี

พฤติกรรมต่างๆ เกิดขึ้น เพื่อให้ร่างกายอยู่ในสภาวะที่สมดุล อันเป็นผลทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้ เช่น เมื่อเกิดความหิวจะต้องรับประทานอาหาร เมื่อเกิดความกระหายจะต้องดื่มน้ำ หรือเมื่อเกิดความรู้สึกเกรงกลัวว่าคนอื่นจะมาทำร้ายตน จึงทำให้ต้องทำร้ายผู้อื่นก่อนที่ผู้อื่นจะทำร้ายตน ฯลฯ ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นสัญชาตญาณสำหรับดำรงชีวิตอยู่

2.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย โดยทั่วไปแล้ว บุคคลทุกคนมักจะให้ความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับความตาย เกรงกลัวว่าตนจะถึงแก่ความตาย ดังนั้น ทำให้สนใจในสุขภาพอนามัยของตนเอง ไปหาแพทย์เพื่อทำการตรวจรักษา หรือบางคนจะมีความหวาดระแวงว่าตนเจ็บปวดเป็นโรคร้ายตลอดเวลา

2.3 สัญชาตญาณทางสังคม เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นย่อมจะมีการเรียนรู้และประสบการณ์มากขึ้น ทำให้บุคคลได้รับการเรียนรู้และมีการลอกเลียนแบบสภาพแวดล้อมมาจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูจากสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของแต่ละแห่งนั้น จะมีการถ่ายทอดสืบเนื่องกันมา และจะต้องมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล ผลก็คือ ทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันออกไป

3. ทฤษฎีการมีเหตุผล (Cognitive Theory) ทฤษฎีหลักการมีเหตุผล เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อในเรื่องเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ เพราะบุคคลทุกคนมักจะมีคามตั้งใจจริง และมีความปรารถนาที่จะกระทำพฤติกรรมใดต่างๆ ด้วยความตั้งใจ นอกจากนี้ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าบุคคลมีอิสระที่จะกระทำพฤติกรรมได้อย่างมีเหตุผล สามารถตัดสินใจต่อการกระทำต่างๆ ได้ มีความรู้ว่าตนต้องทำอะไร ปรารถนาสิ่งใด และควรจะต้องตัดสินใจออกมาในลักษณะใด

ทฤษฎีหลักการมีเหตุผล จะมีความคล้ายคลึงกับความเชื่อในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย นั่นคือ ผู้นำและสมาชิกของการปกครองระบอบประชาธิปไตยจะต้องมีความเชื่อมั่นในการที่จะแสดงพฤติกรรมและความคิดเห็นระหว่างสมาชิกด้วยกัน สามารถยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่นได้ เพราะมีความเชื่อว่า บุคคลทุกคนมีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจในสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผลนั่นเอง

4. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theories) โดยปกติแล้ว พฤติกรรมและการกระทำต่างๆ ของบุคคลนั้นๆ จะมีส่วนที่สัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละบุคคลแรงขับนั้นเป็นภาวะความตึงเครียดทางร่างกาย เป็นตัวกลางที่ทำให้ร่างกายได้มีการแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อขจัดความเครียดนั้นออกไป แรงขับจึงมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายนอกร่างกายหรือแรงขับพุทธิยภูมิ เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่สะสมไว้ในแต่ละบุคคล

นอกจากนี้แรงขับสามารถที่จะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจตามระบบชีววิทยา (Classification of Biological Drives) ซึ่งจำแนกได้เป็น 4 ประเภท คือ

4.1 แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต (Vegetative Drives) แรงขับประเภทนี้เป็นแรงขับที่จะมีอิทธิพลผลักดันให้มนุษย์แสวงหาอาหาร น้ำ อากาศ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ ถ้าปราศจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้แล้วบุคคลนั้นจะไม่สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปได้

4.2 แรงขับฉุกเฉิน (Emergency Drives) แรงขับฉุกเฉินคือ แรงขับที่จูงใจให้บุคคลกระทำสิ่งต่างๆ ได้เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้น เช่น เมื่อไฟไหม้บ้านบางคนจะรีบขนข้าวของหนีไฟ หรือเมื่อเห็นคนจมน้ำจะรีบกระโดดลงไปช่วย หรือถ้าว่ายน้ำไม่เป็นก็จะตะโกนด้วยเสียงดัง เพื่อให้คนอื่นช่วยเหลือคนจมน้ำ เป็นต้น

4.3 แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์ (Reproductive Drives) แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์นี้เป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลเกิดปฏิกิริยาทางเพศในลักษณะต่างๆ เกิดขึ้น เช่น บางคนแต่งตัวเพื่อให้เพศตรงข้ามสนใจตนเอง เป็นต้น

4.4 แรงขับเพื่อการศึกษา (Educational Drives) แรงขับเพื่อการศึกษาเป็นการศึกษาเป็นแรงขับที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดความอยากรู้อยากเห็น พยายามศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ตลอดเวลา พยายามแสวงหาคำตอบหรือหาข้อเท็จจริง เช่น การไปโรงเรียนเพื่อเรียนหนังสือมักจะมีคำถามครุ่นเมื่อเกิดปัญหา-ข้อใจ เป็นต้น

ดังนั้น ในเรื่องของแรงขับที่มีการจำแนกตามระบบทางชีววิทยา นี้ จะเห็นได้ว่า บุคคลทุกคนจะต้องมีแรงขับ เพื่อการอยู่รอดของชีวิตเสียก่อน ถ้าไม่มีแรงขับเพื่อให้ตนเองอยู่รอด แล้วแรงขับอื่นๆ จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ไม่ว่าจะเป็นแรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์ และแรงขับเพื่อการศึกษาก็ตาม

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะแสวงหาสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของบุคคลก็มีหลายอย่าง ตั้งแต่ความต้องการขั้นต่ำถึงความต้องการขั้นสูง ซึ่งมนุษย์จะต้องมีการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานก่อน จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการขั้นสูงอื่นๆ ต่อไปได้ ดังแผนภูมิข้างล่างนี้

ลักษณะความต้องการตามหลักการของมาสโลว์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ (Basic Physiological Need) ความต้องการด้านสรีระนี้เป็นความต้องการพื้นฐานที่สำคัญที่สุดทางการดำรงชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ และอุณหภูมิ การหลับนอน การขับถ่าย เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Need) คือ ความต้องการความปลอดภัยมั่นคง ซึ่งได้แก่ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ความเป็นปึกแผ่น ความต้องการคุ้มครองปกป้อง ความรู้สึกปลอดภัยจากการคุกคาม ปลอดภัยจากความวิตกกังวล ตลอดจนการหลีกเลี่ยงอันตรายหรือความเจ็บปวดต่างๆ

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและเป็นเจ้าของ (Love and belonging Needs) คือ ความต้องการความรักอยากให้เป็นที่ยรัก ยอมรับจากกลุ่ม โดยปกติแล้วบุคคลมักจะอยู่ร่วมกลุ่มกัน ดังนั้น จึงต้องการความรักและต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่มที่ให้ยอมรับตนเอง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม กลุ่มทำงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self Esteem Needs) คือ ความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องตน เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้นได้เป็นอันมาก เช่น บางคนมีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินฐานะของตนเองเพื่อให้บุคคลอื่นได้ยกย่องตน เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (Self Actualization) คือ ความต้องการสูงสุดของบุคคลที่บุคคลจะต้องพยายามกระทำสิ่งต่างๆ ตามความเหมาะสม และความสามารถของตน เช่น ครูสอนหนังสืออย่างไม่เกิดความเบื่อหน่าย สอนด้วยความสุขสบายใจ เป็นต้น

ทฤษฎี ERG

แอลเฟรด แอดเลอร์ (Alfred Adler อ้างถึงใน ชนิดา เพชรทองคำ 2542, 15) กล่าวว่า ทฤษฎี ERG เป็นทฤษฎีการจูงใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับความต้องการแอลเฟรด แอดเลอร์ เป็นผู้ตั้งทฤษฎีขึ้นโดย E มาจาก Existence R มาจาก Relatedness และ G มาจาก Growth เขาแบ่งตามความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ

1.1 ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (Existence needs) เป็นความต้องการทางวัตถุและสามารถตอบสนองให้พึงพอใจได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น อาหาร น้ำ เงินเดือน รายได้อื่นๆ นอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน

1.2 ความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness needs) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ครอบครัว และเพื่อนฝูง

1.3 ความต้องการพัฒนา (Growth needs) ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนาที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความมีอำนาจที่จะกระทำการใดๆ อย่างหนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล

ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ (Existence needs)	ความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์ (Relatedness needs)	ความต้องการการพัฒนา (Growth needs)
ส่วนใหญ่เป็นรูปธรรม		เป็นรูปธรรมน้อยที่สุด

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ERG ของแอลเฟรด แอดเลอร์

ที่มา: ชนิตา เพชรทองคำ. 2542. การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ระดับปริญญาโทของนักศึกษา สถาบันอุดมการณ์ศึกษาเอกชน เขต

กรุงเทพมหานคร ปริญญาบัณฑิตศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, หน้า 15.

แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจที่ส่งผล หรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษาคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่เอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งยากๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็น

ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และให้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำ ให้ผู้ที่ม่ีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษา และมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (ประหยัด ทองมาก 2529 อ้างถึงใน รังรอง สีทองดี 2535,37)

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีผู้กล่าวไว้หลายทศนะด้วยกัน ดังนี้

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 อ้างถึงใน วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย 2544, 21) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิลำนะของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการ ดังกล่าวเป็นผลทำให้บุคคลมีแรงจูงใจในการเข้าเลือก ศึกษาต่างกัน

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526, 32 อ้างถึงใน วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย 2544, 21) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่า แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียน อาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญก็คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก และชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่างๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับคำนิยมนของพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะพยายามส่งเสียบุตรหลาน ให้ได้เรียนระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้า

ศึกษาต่อใหม่ในการเข้าศึกษาของกลุ่มหลังนี้ มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือ คนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

ปฐม นิคมานนท์ (2528,21) กล่าวว่า เหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่งคือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญ และชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยผู้ใหญ่ตอนต้น หรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจในการศึกษาต่อจะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านความรู้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพ และเหตุผลส่วนตัวอื่นๆ แล้วแต่สถานภาพของตัวเองที่เป็นอยู่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยภายในประเทศ

จินตนา สายทองคำ (2539) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ ประกอบด้วยปัจจัยทั้ง 3 ด้านคือ ด้านตัวนักศึกษา ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน โดยมีองค์ประกอบ 6 ประการคือ ความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน ความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี การศึกษาสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายในการศึกษา ความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี และความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี โดยใช้วิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาต่อมาจากองค์ประกอบสำคัญคือ ความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายในการศึกษา ความมั่นใจในการประกอบอาชีพนาฏศิลป์ดนตรี และความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน ส่วนนักศึกษาที่ไม่ศึกษามีองค์ประกอบสำคัญ คือ ความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี และการศึกษาต่อสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน

และยังพบว่า ปัญหาที่เกิดในตลาดแรงงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา มิใช่เรื่องของอุปสงค์เพียงอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอุปทานชนิดที่ขาดการ หลีกเลียงได้

คลฤดี สุวรรณศิริ (2539) ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือก ศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาระหว่างสถานศึกษาของรัฐบาลกับเอกชน : ศึกษากรณีจังหวัด นครปฐม พบว่า ปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสถานศึกษา รัฐบาล เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ชื่อเสียงของสถาบัน ความพร้อม ของอุปกรณ์การศึกษา การนำความรู้ไปใช้ การประชาสัมพันธ์ของวิทยาลัย อาคาร สถานที่ ความยากง่ายในการเข้าสอบ และชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอน ปัจจัยแวดล้อมที่ ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การ สอบเข้าง่าย ความพร้อมของอุปกรณ์การศึกษา ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ชื่อเสียงของ สถาบัน การนำความรู้ไปใช้ การประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา อาคารสถานที่ และ ชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอน ความเห็นของบิดามารดาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สำหรับนักศึกษาในสถานศึกษาของรัฐบาลมากกว่าสถานศึกษาเอกชน

นิตยา วัฒนารณ (2530, 86) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 4 ด้าน พบว่า นักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีเหตุจูงใจปานกลาง ในการเข้าศึกษาต่อในระดับ ปริญญาโทในสถาบัน โดยมีเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นเหตุจูงใจสูงสุด รองลงมา คือ เหตุจูงใจด้านลักษณะขอสถาบันด้านการมุ่งหวัง และด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์ มีเหตุจูงใจปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการสนับสนุนของผู้อื่นเพียงด้าน เดียวที่มีเหตุจูงใจต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการ มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น รองลงมาคือ สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันตรงกับ ความ ต้องการและความสนใจส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน

ประชา อ่อนรักษา (2542) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

รามคำแหง มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจ 7 องค์ประกอบ คือ ด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านการสนับสนุนการมาเรียน ด้านสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านยอมรับในสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านความพึงพอใจ นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านการสนับสนุนการมาเรียน ด้านสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านความพึงพอใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่สมัครคณะต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านการสนับสนุนการมาเรียน ด้านสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านยอมรับในสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านความพึงพอใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการสนับสนุนการมาเรียน และด้านยอมรับในสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านการสนับสนุนการมาเรียน ด้านสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านยอมรับในสถาบัน และด้านการพัฒนาตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการสนับสนุนการมาเรียน ด้านสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านยอมรับในสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิสมัย ทองเที่ยง (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเอกชน คือ เพศหญิงเลือกศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 17-19 ปี ส่วนใหญ่มีที่อยู่ถาวรอยู่ในกรุงเทพมหานคร อาชีพของผู้ปกครองส่วนมากประกอบธุรกิจส่วนตัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่วนมากประกอบอาชีพส่วนตัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครองอยู่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และรายได้ของครอบครัวอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อเดือน พฤติกรรมของนักเรียนและนักศึกษาที่ตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า เลือกศึกษาต่อเพียงร้อยละ 48.4 คณะที่ต้องการเลือกศึกษาต่อมากที่สุด คือ คณะนิเทศศาสตร์ และเพื่อนหรือรุ่นพี่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อมากที่สุด คือ คณะที่เปิดสอน และการวิเคราะห์พบว่า เพศมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เนื่องจากสาขาที่เปิดสอนอยู่ในปัจจุบันเป็นสาขาวิชาที่เพศหญิงนิยมเรียนมากกว่าเพศชาย ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า ปัจจัยชื่อเสียงของสถาบัน คณะที่เปิดสอนอยู่ในปัจจุบัน อาจารย์ และบุคลากร สภาพแวดล้อมของสถาบัน อยู่ในระดับความพอใจมาก

ภูมิสิทธิ์ มิ่งชะนิค (2548) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในจังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 พบว่า ปัจจัยที่สามารถร่วมพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย คือ ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคต ทักษะคิดต่อการเรียนสายอาชีพ และประเภทวิชาที่เรียน ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ตัวนี้ สามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ได้ร้อยละ 44.90 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

มารศรี กองเกตุ (2524, 62) ได้ศึกษาผลของระดับการศึกษาบิดามารดาต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งระดับการศึกษาของบิดาเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ไม่ได้เข้าเรียน ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ได้พบว่าระดับการศึกษาของบิดามารดามีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียน แต่พบว่าระดับการศึกษาของมารดาไม่มีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียน นอกจากนี้ พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา จะให้ความสนใจในอาชีพของนักเรียน นอกจากนี้พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาในแต่ละระดับ ให้ความสนใจในงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุด เมื่อศึกษาถึงรายได้ของบิดามารดามีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามารดา มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท จะให้ความสนใจในอาชีพที่เกี่ยวกับงานสำนักงาน

และเสมียน และงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิคมากที่สุด นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ 1,001-1,500 บาท ให้ความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานสำนักงานและเสมียนมากที่สุด นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ 1,501-6,001 บาทขึ้นไป ให้ความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิคมากที่สุด

วรรณคดี แก้วเก่า (2541, 77) ได้สำรวจความสนใจในอาชีพและการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทราพบว่าระดับผลการเรียนอาชีพ บิดา อาชีพมารดา ระดับการศึกษา และรายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ และความสนใจในอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเพศมีความสัมพันธ์กับความสนใจในอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนในสังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษา สนใจหมวดอาชีพวิชาการ หมวดอาชีพการบริหารและการจัดการมากกว่านักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาสนใจในหมวดอาชีพ คมนาคมการสื่อสาร การผลิตและการขนส่งมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาต่อสายสามัญ มากกว่านักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา เลือกศึกษา และไม่เรียนต่อ มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมทรัพย์ อติชาตินบุตร (2541) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา คือ ปัจจัยด้านเจตคติในการศึกษาต่อของนักเรียน ปัจจัย ด้านการบริการแนะแนว ปัจจัยด้านการบริการแนะแนว ปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาต่อของนักเรียน ปัจจัยด้านค่านิยมของท้องถิ่น และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

สุชาติ วิวัฒน์ชานนท์ (2542) ศึกษาความสนใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม พบว่า เพศของนักเรียน ระดับการศึกษาของ

บิดามารดา หมาวอาชีพของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความสนใจสาขาวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม ให้เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนเป็นอันดับหนึ่ง คือสาขาวิชาที่น่าสนใจมากที่สุด สาขาวิชาที่ใช้ประกอบอาชีพได้ในอนาคตและสาขาวิชาที่มีโอกาสสำเร็จการศึกษาได้มากที่สุด ตามลำดับและเหตุผลข้อที่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 เลื่อน้อยที่สุดคือ สาขาวิชาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอยู่

อักษรศิลป์ แก้วมawang (2541) ศึกษาความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า เหตุผลในการเลือกเรียนสายอาชีพ แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเรียนมากที่สุด คือด้านบุคคล เนื่องจากราคา ญาติและบิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน ด้านเกียรติยศชื่อเสียงนั้น เมื่อนักเรียนสำเร็จในวิชาชีพแล้ว จะเป็นกำลังในระดับปานกลางที่ประเทศต้องการ ได้เห็นผู้ประกอบอาชีพนี้ มีความเจริญรุ่งเรืองสังคมและประเทศชาติกำลังต้องการ ด้านการเงินเพราะนักเรียนต้องการมีรายได้สูงประกอบอาชีพส่วนตัว และมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังเรียนได้ สามารถประดิษฐ์สิ่งของ ซ่อมแซมของใช้ หรือมีรายได้จากการให้บริการ ด้านความถนัด ความสนใจ นักเรียนต้องการประกอบอาชีพที่อาศัยทักษะ และเทคนิคต่างๆ เฉพาะตัวของแต่ละบุคคล บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยเหมาะสมที่จะเรียน มีความถนัดความสนใจวิชาที่เลือกเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถ ด้านเหตุผลส่วนตัวเพราะแต่งตัวตามสบายไม่มีพิธีรีตอง มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน วิชาที่ไม่ต้องท่องจำ ประกอบอาชีพส่วนตัวได้อย่างอิสระ และรับช่วงงานจากบิดามารดา

อรรถพล เต็ดดวง (2518, 69-70) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจนครบาลของนักเรียนพล ตำรวจนครบาล ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนพลตำรวจนครบาล เลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจนครบาล โดยมีแรงจูงใจจากลักษณะงานของตำรวจร้อยละ 79.40 ผลตอบแทนจากอาชีพตำรวจร้อยละ 64.80 อิทธิพลทางการเงินร้อยละ 61.60 อิทธิพลทางด้านบุคลกร้อยละ 48.20 และอิทธิพลจากความจำเป็นร้อยละ 44.20 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลวิจัยของ ประจักษ์ (2525,102) ที่ได้ศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อย

ตำรวจ มีแรงจูงใจในด้านลักษณะงานตำรวจ อยู่ในระดับสูง แรงจูงใจในด้านอิทธิพลทางบุคคลทางการเงิน และทางผลตอบแทนจากอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่เคยเป็นข้าราชการตำรวจมาก่อนจะมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าโรงเรียนนายร้อยตำรวจสูงกว่านักเรียนนายร้อยตำรวจ ที่ไม่เคยเป็นข้าราชการตำรวจมาก่อน นอกจากนี้ ยังพบว่าฐานะทางเศรษฐกิจ ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

อัมพร ณ สงขลา (2539,76-77) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญทั้ง 4 ด้าน พบว่า เหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ รวมทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมากที่สุด ด้านลักษณะสถาบัน และด้านบริบทของสังคมเป็นเหตุจูงใจปานกลาง ส่วนด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย

2. งานวิจัยต่างประเทศ

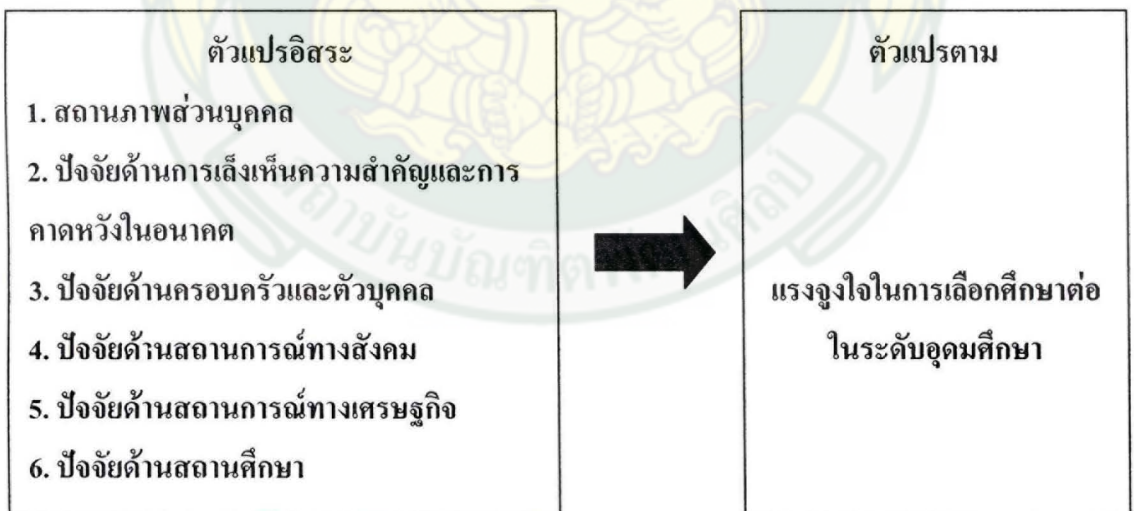
Anawut Choosup (อ้างใน ภูมิสิทธิ์ มิ่งชนิด, 2548, 44) ได้สำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อสถาบันการอาชีวเอกชนของนักเรียนไทย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 580 คนที่เลือกเรียนสถาบันอาชีวเอกชน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสถาบันการอาชีวเอกชนของนักเรียนไทย คือ โปรแกรมวิชา ความต้องการของผู้ปกครอง ชื่อเสียงของสถาบัน กิจกรรมในสถาบัน การประชาสัมพันธ์ของสถาบัน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสำคัญ คือ การโฆษณาทางโทรทัศน์ และข้อมูลจากสถานศึกษา

Long (อ้างใน ภูมิสิทธิ์ มิ่งชนิด, 2548, 44) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีนัยสำคัญต่อการเลือกเรียนวิชาชีพคือ พื้นที่ตั้งของสถาบัน เป้าหมายงาน ความสามารถ เฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ส่วนปัจจัยด้านลักษณะเฉพาะ การคาดหวังรายได้

จากอาชีพ จุดมุ่งหมายทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ระดับการศึกษาไม่ค่อยมีนัยสำคัญมากนัก

สรุป จากการศึกษางานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าการเลือกศึกษาต่อนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยและแรงจูงใจในด้านต่างๆ หลายปัจจัย เช่น สถานภาพส่วนบุคคล ครอบครัว การเล็งเห็นความสำคัญ การคาดหวังในอนาคต สถานศึกษา ตัวบุคคล สังคม และเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีส่วนสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อในแต่ละรายบุคคล ดังนั้นจากการที่ปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรมหลายแห่ง การปรับปรุงและพัฒนาตลอดจนการแข่งขันจึงสูงตามไปด้วย ดังนั้นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง องค์ประกอบต่างๆ ของแต่ละสถานศึกษานั้น จึงมาจากปัจจัยและแรงจูงใจต่างๆ ตามที่กล่าวมาแล้วด้วย

ซึ่งในส่วนนี้ทางผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสถานภาพส่วนบุคคลและกำหนดปัจจัยด้านการศึกษาต่อ จำนวน 5 ด้าน เพื่อหาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาในระดับอุดมศึกษา ดังนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Studies) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค ลำดับรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาคทั่วประเทศรวม 16 สถานศึกษา จำนวน 636 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้กลุ่มประชากรทั้งหมด โดยตัดออก 50 คน เพื่อใช้ในการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 586 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคลของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ สถาบันการศึกษาที่สำเร็จ การศึกษาในระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพ ผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน รวมเป็นจำนวนทั้งหมด 8 ข้อ เป็นคำถาม แบบปลายปิด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ โดยแบ่ง ออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต จำนวน 14 ข้อ
2. ด้านครอบครัวและตัวบุคคล จำนวน 11 ข้อ
3. ด้านสถานการณ์ทางสังคม จำนวน 9 ข้อ
4. ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ จำนวน 10 ข้อ
5. ด้านสถานศึกษา จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ฯ ส่วนภูมิภาค จำนวน 20 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ

มากที่สุด

มาก

ปานกลาง

น้อย

น้อยที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือและกำหนดขอบเขตของปัจจัยที่น่าจะมีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของสำนวนภาษา และความสอดคล้องของข้อความถาม
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุง แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลอง (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยการทดสอบค่าแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำโดยใช้ t-test ซึ่งค่า t ที่ได้ในแต่ละข้อจะต้องมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงจะถือว่าว่าคำถามข้อนั้นมีค่าอำนาจจำแนก สามารถนำไปใช้ได้
5. นำแบบสอบถามที่ได้ทดลองใช้แล้ว มาพิจารณาให้สมบูรณ์อีกครั้ง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) แล้วจึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือจากอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ถึงคณบดี คณะศิลปวิจิตร คณะศิลปนาฏดุริยางค์ คณะศิลปศึกษา และผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ เพื่อขออนุมัติและขอความร่วมมือในการดำเนินการส่งแบบสอบถามเพื่อการวิจัยแก่นักศึกษา
2. ผู้วิจัยได้กำหนดให้ส่งแบบสอบถามคืนตามวัน เวลาที่กำหนด
3. ผู้วิจัยขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ในส่วนของสถานภาพส่วนบุคคล ผู้วิจัยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ต่อ

2.1 ใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 อันดับ โดยผู้วิจัยได้ให้ความหมายในแต่ละลำดับดังต่อไปนี้

มากที่สุด	หมายถึง ข้อคำถามนั้นตรงกับความเป็นจริงทุกประการ
มาก	หมายถึง ข้อคำถามนั้นตรงกับความเป็นจริงเป็นส่วนมากไม่แน่ใจ
ปานกลาง	หมายถึง ข้อคำถามนั้นตรงกับความเป็นจริงและไม่เป็นจริงมี
สัดส่วนเท่าๆ กัน	
น้อย	หมายถึง ข้อคำถามนั้นตรงกับความเป็นจริงเพียงเล็กน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง ข้อคำถามนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริงเลย

2.2 ตรวจสอบให้คะแนนแต่ละข้อดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

2.3 เกณฑ์ในการตีความหมายกำหนดดังนี้

ระดับมากที่สุดคือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง	4.50 — 5.00 คะแนน
ระดับมากคือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง	3.50 — 4.49 คะแนน
ระดับปานกลางคือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง	2.50 — 3.49 คะแนน

ระดับน้อยคือมีคะแนนเฉลี่ยในช่วง	1.50 — 2.49 คะแนน
ระดับน้อยที่สุดคือมีคะแนนเฉลี่ยในช่วง	1.00 — 1.49 คะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติต่างๆดังนี้

1. สถานภาพส่วนบุคคล ผู้วิจัยใช้วิธีการหาค่าความถี่ และร้อยละ
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยในแต่ละด้าน ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
3. สร้างสมการทำนายการทำวิจัยโดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ stepwise มีตัวแปรอิสระคือ สถานภาพส่วนบุคคล และปัจจัยในการทำวิจัย ส่วนตัวแปรตาม คือระดับแรงจูงใจในการทำวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค โดยใช้แบบสอบถามทั้งหมด 589 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนและสมบูรณ์ 540 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.68 และเมื่อตรวจสอบแบบสอบถามแล้ว เป็นแบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 521 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.46

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ (ตารางที่ 1-8)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ (ตารางที่ 9-14)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ (ตารางที่ 15-16)

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยในการวิจัยกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ (ตารางที่ 17)

ตอนที่ 5 ผลการสร้างสมการพยากรณ์ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์

วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค ด้วยตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยคือ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ครอบครัวและตัวบุคคล สถานการณ์ทางสังคม สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และสถานศึกษา (ตารางที่ 18-20)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

Y'	คือ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อแบบคะแนนดิบ
Z'	คือ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อแบบคะแนนมาตรฐาน
X_9	คือ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต แบบคะแนนดิบ
X_{11}	คือ สถานการณ์ทางสังคม แบบคะแนนดิบ
X_{12}	คือ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ แบบคะแนนดิบ
X_{13}	คือ สถานศึกษา แบบคะแนนดิบ
Z_9	คือ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต แบบคะแนนมาตรฐาน
Z_{11}	คือ สถานการณ์ทางสังคม แบบคะแนนมาตรฐาน
Z_{12}	คือ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ แบบคะแนนมาตรฐาน
Z_{13}	คือ สถานศึกษา แบบคะแนนมาตรฐาน
R	คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2	คือ ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ (Coefficient of Determination)
b	คือ สัมประสิทธิ์การถดถอยรูปคะแนนดิบ
$S.E_{EST}$	คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
$S.E_b$	คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย b
β	คือ สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
a	คือ ค่าคงที่ของสมการในรูปแบบคะแนนดิบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค ที่ตอบแบบสอบถามได้แก่

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

สถานภาพ	จำนวน(คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ชาย	215	41.3
หญิง	306	58.7
รวม	521	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเพศชาย 215 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 แสดงว่าเป็นเพศหญิง 306 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับอายุ

ระดับอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
น้อยกว่า 18	18	3.5
18-20	426	81.8
มากกว่า 20	77	14.7
รวม	521	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 521 คน ผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 18-20 ปี มีจำนวนที่มากที่สุด คือ 426 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 รองลงมาเป็นผู้มี

อายุมากกว่า 20 ปี และน้อยกว่า 18 ปี คือ 77 คน และ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และ 3.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะที่ศึกษาอยู่

คณะ	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ศิลปวิจิตร	145	27.8
ศิลปนาฏดุริยางค์	66	12.7
ศิลปศึกษา	310	59.5
รวม	521	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่ในคณะศิลปศึกษามากที่สุดคือ 310 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 รองลงมาศึกษาอยู่ในคณะศิลปวิจิตรและศิลปนาฏดุริยางค์ คือ 145 คนและ 66 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และ 12.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ (รวมผู้ตอบแบบสอบถาม)

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
1 คน	224	43.0
2 คน	213	40.9
มากกว่า 2 คน	84	16.1
รวม	521	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นลูกคนเดียวมีจำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมามีพี่น้อง 2 คนและมากกว่า 2 คนคือ 213 คนและ 84 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 และ 16.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สถาบันที่สำเร็จ การศึกษาในระดับมัธยมปลาย หรือเทียบเท่า

สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
วิทยาลัยนาฏศิลป์/วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนกลาง	92	17.7
วิทยาลัยนาฏศิลป์/วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วน ภูมิภาค	273	52.4
สถาบันการศึกษาอื่นๆ ได้แก่	156	29.9
- โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า		
- โรงเรียนปทุมคงคา		
- โรงเรียนหอวัง จ. ปทุมธานี		
- ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน		
- โรงเรียนชาตุพนม จ.นครปฐม		
- โรงเรียนเขลางค์ราษฎร์วิทยาคม		
- บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4		
- กรุงเทพมหานคร		
- โรงเรียนวัดนวลนรดิศ		
- โรงเรียนบางกะปิ		
- โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง		
- โรงเรียนวัดใหม่กรรทอง		
- โรงเรียนสมุทรปราการ		
- โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์		
- โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์		
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาเฉลิมพระเกียรติ		

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
- โยนออฟอาร์ทบริหารธุรกิจ		
- วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก		
- โรงเรียนกรุงเทพวิจิตรศิลป์		
- โรงเรียนลิไทพิทยาคม		
- โรงเรียนสารคามพิทยาคม		
- โรงเรียนหนองช้างพิทยาคม		
- โรงเรียนชุมชนบ้านสีแก้ว		
- โรงเรียนโนนทัวิทยา จ.ขอนแก่น		
- โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาการ		
- วิทยาลัยอาชีวศึกษา		
- โรงเรียนอินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี		
- โรงเรียนเสาให้ “วิมลวิทยานุกูล”		
- โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย		
- โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา		
- โรงเรียนสตรีอ่างทอง		
- วรรณสุตศึกษาลัย		
- โรงเรียนเทคนิคชัยภูมิ		
- โรงเรียนคอนขนุน		
รวม	521	100

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์/วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาคมากที่สุดคือ 275 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาสำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาอื่น คือ 156 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 และจบ

การศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์/วิทยาลัยช่างศิลป์ มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 92 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาของ ผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ต่ำกว่าปริญญาตรี	335	64.3
ปริญญาตรี	171	32.8
สูงกว่าปริญญาตรี	15	2.9
รวม	521	100

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผู้ปกครองจบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คือ 335 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงมามีผู้ปกครองจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คือ 171 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 และมีผู้ปกครอง จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพ	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/	123	23.6
ข้าราชการบำนาญ	136	26.1
ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

อาชีพ	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
รับจ้าง	152	29.2
ธุรกิจเอกชน	28	5.4
เกษตรกร	82	15.7
รวม	521	100

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผู้ประกอบการที่ประกอบอาชีพรับจ้างคือ 152 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมามีผู้ประกอบการประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผู้ประกอบการประกอบอาชีพธุรกิจเอกชน มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน (บาท)	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 10,000	191	36.7
10,000-25,000	226	43.4
25,001-40,000	72	13.8
40,000 บาทขึ้นไป	32	6.1
รวม	521	100

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผู้ประกอบการที่มีรายได้ 10,000-25,000 บาทต่อเดือน คือ 226 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 รองลงมามีผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 โดย

ผู้ตอบแบบสอบถามมีผู้ปกครองที่มีรายได้ 40,000 บาทขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค ผู้วิจัยได้นำเอาคะแนนของปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อ แต่ละด้านมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 9-14

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน

ปัจจัยแต่ละด้าน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
การเล็งเห็นความสำคัญและ การคาดหวังในอนาคต	3.82	0.62	มาก
ครอบครัวและตัวบุคคล	3.14	0.65	ปานกลาง
สถานการณ์ทางสังคม	3.71	0.69	มาก
สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ	3.50	0.58	มาก
สถานศึกษา	3.50	0.71	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค เห็นด้วยกับปัจจัยทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากจำนวน 4 ด้าน คือ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต สถานการณ์ทางสังคม สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และสถานศึกษา ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.82 , 3.71 , 3.50 และ 3.50 ตามลำดับ) และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ครอบครัว

และตัวบุคคล (X เท่ากับ 3.14) ส่วนรายละเอียดของปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อแต่ละด้าน แสดงไว้ในตารางที่ 10-14

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของคะแนนปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	พัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถทางศิลปะที่มีอยู่เดิมของตนให้สูงขึ้น	4.14	0.74	มาก
2	ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆจากสถาบันฯเป็นที่น่าสนใจและมีคุณค่าต่อชีวิต	3.91	0.83	มาก
3	มีโอกาที่จะก้าวไปสู่การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.94	0.83	มาก
4	มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมในอนาคต	3.81	0.83	มาก
5	มีโอกาสดำเนินการถ่ายทอดความรู้ และฝึกฝนอย่างเต็มที่จากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ	3.91	0.88	มาก
6	มีโอกาสพบปะและแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์กับเพื่อนๆที่มีความรัก ความสนใจ ในสาขาศิลปะเดียวกัน	3.70	0.92	มาก
7	มีโอกาสดำเนินการฝึกจิตใจและพัฒนาโลกทัศน์ของตนเองให้กว้างไกลลึกซึ้งยิ่งขึ้น	3.61	0.88	มาก
8	มีโอกาที่จะประสบความสำเร็จก้าวหน้ามั่นคงในการประกอบอาชีพและการอาชีพและการดำรงชีวิตในอนาคต	3.83	0.83	มาก
9	มีโอกาสดำเนินการฝึกฝนจนเชี่ยวชาญในสาขาศิลปะที่ตนเองรักและชื่นชอบ	3.88	0.86	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
10	มีโอกาเป็นบัณฑิตด้านศิลปวัฒนธรรม ที่ยอมรับของสังคม	3.80	0.81	มาก
11	มีโอกาเดินทางไปแสดงผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ	3.30	1.06	ปานกลาง
12	มีโอกาในอนาคตที่จะสร้างสรรค์และเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม ด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง	3.87	0.80	มาก
13	มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ	3.98	0.88	มาก
14	มีความรู้ความสามารถในส่วนที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.80	0.84	มาก
	รวม	3.82	0.62	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อด้านการเล็งเห็น ความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ทั้ง 14 ข้อ อยู่ในระดับมาก 13 ข้อ คือข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13 และ 14 ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.14, 3.91, 3.94, 3.81, 3.91, 3.70, 3.61, 3.83, 3.88, 3.80, 3.87, 3.98 และ 3.80 ตามลำดับ) และระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ข้อที่ 11 ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.30)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของคะแนนปัจจัยในการ
เลือกศึกษาต่อ ด้านครอบครัวและตัวบุคคล

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ความต้องการอยากศึกษาต่อของตนเอง เพราะใจรัก	4.12	0.89	มาก
2	ความต้องการของพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่ จะให้ศึกษา ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	3.48	1.04	ปานกลาง
3	ได้พบเห็นพ่อ แม่ ผู้ปกครองหรือญาติ ทำงานหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้าน ศิลปวัฒนธรรม	2.82	1.20	ปานกลาง
4	มีพ่อ แม่ ผู้ปกครอง หรือญาติทำงานอยู่ ภายในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	2.05	1.30	น้อย
5	มีเพื่อนสนิทเลือกศึกษาต่อสถาบัน/วิทยาลัย แห่งนี้	3.10	1.20	ปานกลาง
6	มีเพื่อน ญาติหรือคนใกล้ชิดศึกษาอยู่ใน สถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ก่อนแล้ว	2.70	1.29	ปานกลาง
7	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรือ อาจารย์แนะแนว	3.20	1.10	ปานกลาง
8	ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถาบัน/วิทยาลัย แห่งนี้จากการประชาสัมพันธ์เผยแพร่จาก สื่อต่างๆ	3.11	1.09	ปานกลาง
9	ต้องการศึกษาต่อร่วมกับเพื่อนกลุ่มเดิม	3.08	1.17	ปานกลาง
10	ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เช่นเดียวกับบุคคลอื่นๆรอบข้าง	3.58	0.96	มาก

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
11	ต้องการศึกษาต่อในสถานศึกษาแห่งเดียวกับผู้ที่มีชื่อเสียงในสังคมและผู้ที่ตนชื่นชอบ	3.25	1.06	ปานกลาง
	รวม	3.14	0.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อด้านครอบครัวและตัวบุคคลทั้ง 11 ข้อ อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ ข้อที่ 1 และ 10 ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.12 และ 3.58 ตามลำดับ) ระดับปานกลาง 8 ข้อ คือ ข้อที่ 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9 และ 11 ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.48, 2.82, 3.10, 2.70, 3.20, 3.11, 3.08 และ 3.25 ตามลำดับ) และระดับน้อย 1 ข้อ คือ ข้อที่ 4 ($\bar{X}$ เท่ากับ 2.05)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของคะแนนปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อ ด้านสถานการณ์ทางสังคม

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การเป็นที่ยอมรับของสังคม ต่อผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม	3.80	0.81	มาก
2	การมีชื่อเสียงอย่างกว้างขวางในสังคมของผู้ที่จบการศึกษาจากสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	3.56	0.88	มาก
3	การเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อชื่อเสียงของสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	3.67	0.87	มาก
4	การเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อผู้จบการศึกษาจากสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	3.62	0.86	มาก

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
5	การมีโอกาสได้พบปะและคบหาสมาคมกับเพื่อนใหม่ๆเพิ่มมากขึ้น	3.63	1.01	มาก
6	การมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่หลากหลาย	3.60	0.96	มาก
7	การมีโอกาสประกอบอาชีพที่มีเกียรติ เป็นที่ยอมรับของสังคมเมื่อเรียนจบ	3.79	0.87	มาก
8	การมีโอกาสในอนาคตที่จะตอบแทนและสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม	3.83	0.89	มาก
9	การได้รับความสนใจจากสังคมไทยและชาวต่างประเทศเกี่ยวกับการแสดงและผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น	3.82	0.93	มาก
	รวม	3.71	0.69	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับปัจจัยการเข้าศึกษาต่อด้านสถานการณ์ทางสังคม 9 ข้อ อยู่ในระดับมาก ทั้ง 9 ข้อ ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.80, 3.56, 3.67, 3.62, 3.63, 3.60, 3.79, 3.83 และ 3.82 ตามลำดับ)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของคะแนนปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อ ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การขาดกำลังทรัพย์ของผู้ปกครองที่จะส่งเสียให้ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่นๆ	3.04	1.13	ปานกลาง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
2	การเรียกเก็บค่าเล่าเรียนของสถาบัน/ วิทยาลัยแห่งนี้ไม่สูงเกินไป	3.41	0.89	ปานกลาง
3	การเปิดโอกาสให้นักศึกษาผ่อนผันค่าเล่า เรียนในแต่ละภาคเรียนได้	3.53	0.88	มาก
4	การมีทุนการศึกษาให้กู้ยืมระหว่างเรียนใน สถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	3.60	0.95	มาก
5	การมีโอกาสดำเนินทุนการศึกษาตลอด หลักสูตรจากสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	3.41	1.02	ปานกลาง
6	การมีโอกาเข้าสู่วงการบันเทิง เพื่อสร้าง รายได้และชื่อเสียงแก่ตนเอง	3.20	1.03	ปานกลาง
7	การมีโอกาหารายได้ให้ตนเอง โดยการรับ งานพิเศษต่างๆ	3.65	0.98	มาก
8	การมีโอกาสประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบัน/วิทยาลัย แห่งนี้	3.62	0.90	มาก
9	การมีโอกาสนในอนาคตที่จะเลือกประกอบ อาชีพอิสระให้แกตนเองได้	3.79	0.86	มาก
10	การมีโอกาสนในอนาคตที่จะสร้างสรรค์ ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์ มั่นคงทางเศรษฐกิจให้แกตนเอง	3.75	0.87	มาก
	รวม	3.50	0.88	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับปัจจัยในการ
เลือกศึกษาต่อ ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ทั้ง 10 ข้อ อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ คือ

ข้อที่ 3, 4, 7, 8, 9 และ 10 ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.53, 3.60, 3.65, 3.62, 3.79 และ 3.75 ตามลำดับ) และระดับปานกลาง 4 ข้อ คือ ข้อที่ 1, 2, 5 และ 6 ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.04, 3.41, 3.41 และ 3.20 ตามลำดับ)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของคะแนนปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อ ด้านสถานศึกษา

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การมีอาคารและสถานที่ที่มีความสวยงามเหมาะสมต่อการเป็นแหล่งการเรียนรู้การสอน	3.27	1.05	ปานกลาง
2	การมีคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถสูง	3.78	0.98	มาก
3	การมีชื่อเสียงโดดเด่นในสังคมเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม	3.71	0.94	มาก
4	การมีอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนอย่างพอเพียงและเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	3.18	1.07	ปานกลาง
5	การมีมาตรฐานด้านการเรียนการสอนที่ทัดเทียมกับสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอื่นๆ	3.42	0.99	ปานกลาง
6	การส่งเสริมนักศึกษาของสถาบัน/ วิทยาลัยเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพื่อรับประสบการณ์ใหม่ๆ อยู่เสมอ	3.64	0.91	มาก
7	การมีชมรมที่หลากหลายภายในสถาบัน/ วิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมได้ตามความถนัดและความชอบ	3.35	1.03	ปานกลาง

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
8	การมีสภาพแวดล้อมภายนอกสถาบัน/ วิทยาลัย ดึงดูดใจให้อยากเข้ามาศึกษา	3.32	1.00	ปานกลาง
9	การตั้งอยู่ในแหล่งที่สามารถเดินทางมา ศึกษาได้โดยสะดวกสบาย	3.52	1.01	มาก
10	ความมีใจความรักและผูกพันกับสถาบัน/ วิทยาลัยแห่งนี้เป็นพิเศษ	3.74	1.01	มาก
	รวม	3.50	0.71	มาก

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่ามีผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับปัจจัยในการ
ติดต่อด้านสถานศึกษาทั้ง 10 ข้อ อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ คือข้อที่ 2, 3, 6, 9 และ 10 ($\bar{X}$
เท่ากับ 3.78, 3.71, 3.64, 3.52 และ 3.74 ตามลำดับ) และอยู่ในระดับปานกลาง
5 ข้อ คือข้อที่ 1, 4, 5, 7 และ 8 ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.27, 3.18, 3.42, 3.35 และ 3.32 ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์
วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค ผู้วิจัยได้นำแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อมาหาค่าเฉลี่ย
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของคะแนน แรงงูใจในการเลือกศึกษาต่อ

แรงงูใจ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
แรงงูใจในการเลือกศึกษาต่อ	3.72	0.62	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นผู้ตอบแบบสอบถาม มีแรงงูใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับมาก (X เท่ากับ 3.72)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของคะแนน แรงงูใจในการเลือกศึกษาต่อ

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสาน สืบทอดมรดกทางศิลปวัฒนธรรม และการละเล่นของชาติ	4.04	0.80	มาก
2	มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดง , ดนตรี หรือช่างฝีมือทางด้านศิลปวัฒนธรรม	3.98	0.83	มาก
3	ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิด	3.79	0.91	มาก
4	ต้องการศึกษาต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้นจากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษา	3.96	0.91	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
5	ความรู้สึกรักและผูกพันกับสถานที่ และ อาจารย์จากการศึกษาในสถาบัน/วิทยาลัย แห่งนี้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา	3.67	1.01	มาก
6	ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้าน ศิลปวัฒนธรรมในอนาคต	3.84	0.94	มาก
7	ต้องการที่จะพิสูจน์ตัวเองให้บุคคลรอบข้าง ทราบว่าสามารถเรียนทางด้านนี้ได้	3.90	0.91	มาก
8	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลใน อนาคต	3.82	0.97	มาก
9	ระบบการสอบเข้าศึกษาที่นี่ไม่ยากเกินไป เมื่อเทียบกับการสอบแข่งขันในระบบ admission หรือสอบเข้าสถาบันการศึกษา อื่น	3.63	0.96	มาก
10	การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อใน สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่น	2.92	1.19	ปานกลาง
11	ความรู้สึกศรัทธาในชื่อเสียงและเกียรติภูมิ ของสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	3.85	0.88	มาก
12	ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาที่สถาบัน/วิท ลัยแห่งนี้	3.94	0.95	มาก
13	ความคาดหวังในโอกาสที่จะได้รับงาน แสดงเพื่อมีรายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัว ระหว่างศึกษา	3.81	0.88	มาก
14	การมีระบบการเรียนการสอนที่ไม่ยาก เกินไป มีโอกาสจบการศึกษาได้	3.71	0.84	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
15	การมีโอกาสได้งานทำในอนาคตค่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อย	3.66	0.88	มาก
16	การเลือกศึกษาตามบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือที่เคารพซึ่งเป็นศิษย์ของสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	3.50	0.98	มาก
17	การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะศึกษาต่อ	3.74	0.90	มาก
18	การมีโอกาสไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมยังต่างประเทศ	3.34	1.20	ปานกลาง
19	ความประทับใจจากผลงานที่มีชื่อเสียงอันเป็นที่เผยแพร่ของนักศึกษารุ่นก่อนๆ	3.76	0.95	มาก
20	การประกาศรับสมัครและการสอบ ของสถาบัน/วิทยาลัย ที่ไม่ตรงกับการสอบแข่งขันของสถาบันการศึกษาอื่นๆ	3.41	1.06	ปานกลาง
	รวม	3.72	0.62	มาก

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่ามีผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อทั้ง 20 ข้อ อยู่ในระดับมาก 17 ข้อ คือข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 และ 19 ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.04, 3.98, 3.79, 3.96, 3.67, 3.84, 3.90, 3.82, 3.63, 3.85, 3.94, 3.81, 3.71, 3.66, 3.50, 3.74 และ 3.76 ตามลำดับ) และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือข้อที่ 10, 18 และ 20 ($\bar{X}$ เท่ากับ 2.92, 3.34 และ 3.41 ตามลำดับ)

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบุคคล ได้แก่ เพศ (X_1) อายุ (X_2) ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ (X_3) จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ (X_4) สถาบันที่สำเร็จการศึกษา ในระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า (X_5) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (X_6) อาชีพ ผู้ปกครอง (X_7) รายได้รวมของผู้ปกครองต่อเดือน (X_8) และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือก ศึกษาต่อ ได้แก่ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต (X_9) ครอบครัวและ ตัวบุคคล (X_{10}) สถานการณ์ทางสังคม (X_{11}) สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ (X_{12}) และ สถานศึกษา (X_{13}) กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาชั้นปี ที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วน ภูมิภาค (Y) ดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการเลือกศึกษาต่อ (X_1 - X_{13}) กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค

ตัวแปร	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	X_8	X_9	X_{10}	X_{11}	X_{12}	X_{13}	Y
X_1	.321(*)	.263(*)	.052	.317(*)	.103	.154(*)	.114	.023	.050	.038	.061	.106(*)	.015
X_2		.473(*)	.143(*)	.447(*)	.221(*)	.210(*)	.124	.073	.024	.080	.088(*)	.022	.097(*)
X_3			.078	.647(*)	.155(*)	.292(*)	.075	.257(*)	.123(*)	.240(*)	.173(*)	.062	.238(*)
X_4				.153(*)	.101	.120	.167(*)	.016	.061	.051	.003	0.059	.018
X_5					.217(*)	.243(*)	.273(*)	.142(*)	.133(*)	.138(*)	.167(*)	.001	.120(*)
X_6						.530(*)	.539(*)	.007	.033	.060	.007	.059	.017
X_7							.513(*)	.142(*)	.034	.091(*)	.148(*)	.097(*)	.070
X_8								.055	.120(*)	.040	.073	.009	.047
X_9									.402(*)	.750(*)	.598	.546(*)	.658(*)
X_{10}										.497(*)	.494(*)	.491(*)	.457(*)
X_{11}											.714(*)	.630(*)	.727(*)
X_{12}												.680(*)	.656(*)
X_{13}													.646(*)

* มีความสัมพันธ์ระดับนัยสำคัญ 0.05 (2-tailed).

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (X_2) , ด้านคณะที่กำลังศึกษาอยู่ (X_3) , ด้านสถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า (X_5)

2. ปัจจัยด้านการเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต (X_6) , ด้านครอบครัวและตัวบุคคล (X_{10}) , ด้านสถานการณ์ทางสังคม (X_{11}) , ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ (X_{12}) , และด้านสถานศึกษา (X_{13}) , ทั้ง 5 ปัจจัยมีความสัมพันธ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตอนที่ 5 ผลการสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค คำนวณตัวแปรด้านปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตามตารางที่ 17 เพื่อที่จะทราบว่าปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ซึ่งมีความสัมพันธ์การแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้น มีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรงหรือไม่ และตัวแปรใดบ้างที่สามารถพยากรณ์ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อได้ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบติดตัวแปรเข้าและออกทีละตัว (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ดังแสดงในตารางที่ 18-20

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรตามและตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 5 ตัว

Source of Variation	d.f.	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
Regression	4	123.876	30.969	205.279*	.000
Residual	516	77.845	.151		
Total	520	201.721			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 18 พบว่าตัวแปรตามและตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสามารถสร้างสมการพยากรณ์ต่อไปได้

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงพหุวิธีคัดเลือกตัวแปรเข้าและตัวแปรออกจากสมการทีละตัว (Stepwise)

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E. _b	β	t	Sig.
(constant)	.586	.122		4.496*	.000
X ₉	.202	.042	.199	4.762*	.000
X ₁₀	.040	.032	.041	1.252	.211
X ₁₁	.288	.045	.318	6.471*	.000
X ₁₂	.149	.047	.138	3.169*	.002
X ₁₃	.194	.035	.222	5.589*	.000

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

$$R = 0.784$$

$$R^2 = 0.615$$

$$S.E._{est} = 0.388$$

$$a = 0.612$$

จากตารางที่ 19 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต (X_9), สถานการณ์ทางสังคม (X_{11}), สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ (X_{12}) และสถานศึกษา (X_{13}) ส่วนตัวแปรด้านครอบครัวและตัวบุคคล (X_{10}) ไม่สามารถร่วมในการพยากรณ์ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปแล้วตัวแปรที่ร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อนั้นมีอยู่ 4 ตัวแปร คือ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต (X_9), สถานการณ์ทางสังคม (X_{11}), สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ (X_{12}) และสถานศึกษา (X_{13}) จึงนำตัวแปรทั้ง 4 เข้าไปในสมการอีกครั้ง เพื่อหาสมการที่เหมาะสม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 20 ค่าสถิติต่างๆ ของสมการถดถอยที่เหมาะสมที่สุดในการพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E. _b	B	t	Sig.
(constant)	.586	.119		4.937	.000
X_9	.202	.042	.200	4.763	.000
X_{11}	.296	.044	.327	6.735	.000
X_{12}	.157	.047	.145	3.363	.001
X_{13}	.203	.034	.232	5.929	.000

$$R = 0.784$$

$$R^2 = 0.614$$

$$S.E._{est} = 0.388$$

$$a = 0.611$$

จากตารางที่ 20 พบว่า การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต (X_9), สถานการณ์ทางสังคม (X_{11}), สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ (X_{12}) และสถานศึกษา (X_{13})

สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.784 สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อได้ร้อยละ 61.4 และมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ 0.388 เขียนสมการอยู่ในรูปความสัมพันธ์แบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y' = 0.586 + 0.296 X_{11} + 0.203 X_{13} + 0.202 X_9 + 0.157 X_{12}$$

$$Z' = 0.327 X_{11} + 0.232 X_{13} + 0.200 X_9 + 0.145 X_{12}$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการเลือกศึกษาต่อ กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค โดยปัจจัยที่ใช้ในการเลือกศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลมี 8 ตัว ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษาอยู่ จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้รวมของผู้ปกครองต่อเดือน ส่วนปัจจัยด้านการเลือกศึกษาต่อมี 5 ตัวแปร ได้แก่ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ครอบครัวและตัวบุคคล สถานการณ์ทางสังคม สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และสถานศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค ซึ่งมีจำนวน 639 คน และผู้วิจัยใช้กลุ่มประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยโดยใช้ในการวิจัย 589 คน และใช้ในการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านการเลือกศึกษาต่อ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ จำนวน 5 ด้าน จำนวน 54 ข้อ มีความเชื่อมั่น 0.8914

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ จำนวน 5 ด้าน จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.8978

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 589 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับมา 540 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.68 และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 521 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.46

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์ในการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสร้างสมการพยากรณ์ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 58.7 มีอายุอยู่ระหว่าง 18-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 81.8 ศึกษาอยู่ในคณะศิลปศึกษา คิดเป็นร้อยละ 59.5 เป็นบุตรคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 43.0 สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่าจากวิทยาลัยนาฏศิลป์/วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค คิดเป็นร้อยละ 52.4 มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 64.3 ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 29.2 และผู้ปกครองมีรายได้รวมต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.4

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค เห็นด้วยกับปัจจัยการเลือกศึกษาต่อ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ด้านสถานการณ์ทางสังคม ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และด้านสถานศึกษา ในระดับมาก ส่วนด้านครอบครัวและตัวบุคคล มีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ส่วนแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค อยู่ในระดับมาก

3. ผลการหาความสัมพันธ์พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ด้านคณะที่กำลังศึกษาอยู่ และด้านสถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่ามีความสัมพันธ์ในทางบวก กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้านมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การพยากรณ์ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค จากปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน เมื่อกำหนดให้แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นตัวแปรเกณฑ์ (ตัวแปรตาม) พบว่ามีตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) เพียง 4 ตัว ที่สามารถทำนายแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงลำดับความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ จากมากไปหาน้อย คือ X_{11} (สถานการณ์ทางสังคม), X_{13} (สถานศึกษา), X_9 (การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต) และ X_{12} (สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ) ตามลำดับ โดยเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$Y' = 0.586 + 0.296 X_{11} + 0.203 X_{13} + 0.202 X_9 + 0.157 X_{12}$$

$$Z' = 0.327 X_{11} + 0.232 X_{13} + 0.200 X_9 + 0.145 X_{12}$$

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อ กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค พบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค เพราะว่าแรงจูงใจนั้น คือ แรงที่จะกระตุ้นหรือชักจูงให้เกิดการตอบสนองความต้องการและนำพฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางหรือบรรลุความสำเร็จ (ทวิ ท่อแก้ว, อบรม สันภิบาล 2517, 42) ซึ่งจะเห็นว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 5 ด้านไม่ใช่ว่ามีส่วนในการช่วยกระตุ้นหรือชักจูงในการก่อให้เกิดแรงจูงใจ จึงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ส่วนอายุ คณะที่กำลังศึกษาอยู่ และสถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า มีส่วนในการกระตุ้นและชักจูงให้เกิดแรงจูงใจเนื่องจากการมีความคิดที่เพิ่มมากขึ้น ประสบการณ์ที่มีและสะสมมากขึ้น การมีความผูกพันต่อสถานศึกษา รวมทั้งการต้องการศึกษาความรู้เพื่อพัฒนาความสามารถที่มีอยู่เดิมให้มากขึ้น ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีของ ปฐม นิคมานนท์ (2528, 21) ที่กล่าวว่า เหตุแรงจูงใจให้คนเข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานได้ง่ายมากขึ้นประกอบอาชีพได้มากขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และ ประหยัด ทองมาก (ประหยัดทองมาก 2529 อ้างใน รังรอง สีทองดี 2535, 37) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยากๆ ให้ประสบผลสำเร็จเป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษา และมีความพยายามที่จะศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป

2. ปัจจัยเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคตครอบครัวและตัวบุคคล สถานการณ์ทางสังคม สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก (Positive Correlation) กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แสดงว่าเมื่อผู้ตอบแบบสอบถามได้รับปัจจัยดังกล่าวเพิ่มขึ้นจะทำให้แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อเพิ่มมากขึ้นด้วย ในทางกลับกัน ถ้าผู้ตอบ

แบบสอบถามได้รับปัจจัยดังกล่าวลดลงก็จะส่งผลทำให้แรงงูใจในการเลือกศึกษาต่อลดลงไปด้วย

3. ตัวแปรพยากรณ์ (ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน) กับตัวแปรเกณฑ์ (แรงงูใจในการเลือกศึกษาต่อ) พบว่า ตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายแรงงูใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 4 ตัว เรียงตามลำดับความสัมพันธ์หรือความสามารถในการทำนายจากมากไปหาน้อย คือ สถานการณ์ทางสังคม สถานศึกษา การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ตามลำดับซึ่งสามารถอธิบาย แยกแต่ละด้านได้ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านสถานการณ์ทางสังคม สามารถทำนายแรงงูใจในการเลือกศึกษาต่อได้ดีที่สุดเนื่องจากการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นฐานความรู้ในการประกอบอาชีพ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับชีวิตต่อไปในอนาคตนั้น ผู้ที่กำลังจะเลือกสถานที่หรือสาขาวิชาที่จะเลือกศึกษาต่อ ย่อมมองถึงโอกาส ตลาดแรงงาน โอกาสต่างๆ ในอนาคต และกระแสตอบรับ ที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาที่จะเลือกศึกษาต่อเป็นสำคัญ ทั้งนี้ยังรวมถึงตัวบุคคลที่ตนเองให้การเคารพนับถือที่มีชื่อเสียงในสังคม ความภูมิใจในการเป็นที่ยอมรับจากสังคมที่มีต่อสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาด้วย ดังนั้น สถานการณ์ทางสังคมจึงมีส่วนเป็นอย่างมากในการกระตุ้นให้เกิดความต้องการที่เลือกศึกษาต่อในสาขาใดสาขาหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความมั่นใจและความมั่นคงให้แก่ชีวิตต่อไปในอนาคต

3.2 ด้านสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อแรงงูใจในการเลือกศึกษาต่อ ซึ่งในการเลือกศึกษาต่อ ณ สถานศึกษาใดสถานศึกษาหนึ่งนั้น มุมมอง ทศนคติ ตลอดจนถึงชื่อเสียง ย่อมมีส่วนในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ณ สถานศึกษานั้นๆ ทั้งนี้ยังรวมถึงความผูกพันที่มีต่อสถานศึกษาตลอดจนถึงครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ ด้วย

3.3 ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคตเป็นปัจจัยที่มีผลต่อแรงงูใจในการเลือกศึกษาต่อ เนื่องจากการตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากผู้เลือกได้

เห็นถึงความสำคัญ โอกาสต่างๆ และตรงตามสิ่งที่คาดหวังไว้ในอนาคตแล้ว มักกระตุ้นให้เกิดความต้องการ และพยายามที่จะได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ จึงเน้นได้ว่าปัจจัยด้านนี้จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาในการศึกษาต่อ

3.4 ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ซึ่งไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้เลยว่ากำลังทรัพย์ย่อมส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อ ณ สถานศึกษาใดสถานศึกษาหนึ่งเสมอ ดังนั้นสถานการณ์ทางเศรษฐกิจจึงย่อมมีส่วนในการเลือกศึกษาต่อ ทั้งนี้ยังรวมไปถึง โอกาสในการได้รับทุน และสร้างรายได้ให้แก่ตนเองในระหว่างศึกษาและหลังจากสำเร็จการศึกษาด้วย ซึ่งโอกาสต่างๆ เหล่านี้ย่อมส่งผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัยพบว่า การเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้นผู้เลือกมักจะเลือกศึกษาต่อตามสภาวะทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป แต่จากการที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค ที่ทำการเรียนการสอน เฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรมนั้น การจัดการเรียนการสอนหรือเพิ่มหลักสูตร ตลอดจนสาขาวิชาที่ไม่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน อาจเป็นการไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกกับวัตถุประสงค์ในการแต่งตั้งสถานศึกษาแห่งนี้ขึ้นมา แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นอาจสามารถทำได้ โดยการสอดแทรกองค์ความรู้ใหม่ๆ จัดทำเป็นวิชาเลือก เข้าไปในหลักสูตรของแต่ละสาขาเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ นอกเหนือจากความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นการสร้างโอกาส รวมถึงความสามารถพิเศษในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

2. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค ควรเปิดโอกาสในการขอรับทุนหรือกู้เงินในรูปแบบต่างๆ เพิ่มมากขึ้น แม้ว่าในปัจจุบันจะมีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาขอรับทุนจากโครงการ หรือทุนรูปแบบต่างๆ รวมถึงเงินกู้ที่มากอยู่แล้ว แต่ยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทั้งนี้จากการสอบถามและสัมภาษณ์ นักศึกษาบางส่วนระหว่างเก็บข้อมูลได้ข้อคิดเพิ่มเติมว่าในการขอรับทุน ควรมีการ

ตรวจสอบความเหมาะสมหรือสถานภาพทางครอบครัวต่างๆ เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ได้รับทุนเป็นผู้ที่เหมาะสมที่สุด และยังมีส่วนช่วยให้นักศึกษาที่มีใจรักทางด้านศิลปวัฒนธรรมได้มีโอกาสเข้าศึกษาภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค เพิ่มมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาแรงจูงใจในส่วน of นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ แต่เลือกศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งอื่น
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่อาจมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค ที่นอกเหนือจากปัจจัยที่ได้ศึกษาไปแล้ว
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค กับการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ณ สถาบันศึกษาแห่งอื่น

ภาคผนวก

ตารางที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามต่อการดำเนินการวิจัย (IOC)

ข้อความ	ความคิดเห็น			IOC
	1	0	-1	
ปัจจัยด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต				
1. พัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถทางศิลปะ ที่มีอยู่เดิมของตนให้สูงขึ้น	5	0	0	1.0
2. ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ จากสถาบันฯ เป็นที่น่าสนใจและมีคุณค่าต่อชีวิต	5	0	0	1.0
3. มีโอกาสที่จะก้าวไปสู่การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	5	0	0	1.0
4. มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมในอนาคต	4	0	1	0.8
5. มีโอกาสได้รับการถ่ายทอดความรู้ และฝึกฝนอย่างเต็มที่จาก คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ	4	0	1	0.8
6. มีโอกาสพบปะและแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์กับเพื่อนๆ ที่มีความรัก ความสนใจ ในสาขาศิลปะเดียวกัน	5	0	0	1.0
7. มีโอกาสได้ฝึกจิตใจและพัฒนาโลกทัศน์ของตนเองให้ กว้างไกลและลึกซึ้งยิ่งขึ้น	4	1	0	0.8
8. มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จก้าวหน้ามั่นคงในการประกอบ อาชีพและการดำรงชีวิตในอนาคต	4	1	0	0.8
9. มีโอกาสได้รับการฝึกงานเชี่ยวชาญในสาขาศิลปะที่ตนเองรัก และชื่นชอบ	5	0	0	1.0
10. มีโอกาสเป็นบัณฑิตด้านศิลปวัฒนธรรม ที่ยอมรับของสังคม	3	1	1	0.6
11. มีโอกาสเดินทางไปแสดงผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อ เผยแพร่ชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ	4	0	1	0.8
12. มีโอกาสในอนาคตที่จะสร้างสรรค์และเผยแพร่ผลงานด้าน ศิลปวัฒนธรรม ด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง	5	0	0	1.0
13. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของ ชาติ	3	2	0	0.6
14. มีความรู้ความสามารถในส่วนที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4	0	1	0.8

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	ความคิดเห็น			IOC
	1	0	-1	
ด้านครอบครัวและตัวบุคคล				
1. ความต้องการอยากศึกษาต่อของตนเอง เพราะใจรัก	4	0	1	0.8
2. ความต้องการ ของพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่จะให้ศึกษา ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	3	1	1	0.6
3. ได้พบเห็นพ่อ แม่ ผู้ปกครองหรือญาติ ทำงานหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านศิลปวัฒนธรรม	4	1	0	0.8
4. มีพ่อ แม่ ผู้ปกครอง หรือญาติทำงานอยู่ภายในสถาบัน/วิทยาลัย แห่งนี้	4	1	0	0.8
5. มีเพื่อนสนิทเลือกศึกษาต่อสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	5	0	0	1.0
6. มีเพื่อน ญาติหรือคนใกล้ชิดศึกษาอยู่ในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ ก่อนแล้ว	4	1	0	0.8
7. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์แนะแนว	5	0	0	1.0
8. ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้จากการประชาสัมพันธ์เผยแพร่จากสื่อต่างๆ	4	1	0	0.8
9. ต้องการศึกษาร่วมกับเพื่อนกลุ่มเดิม	5	0	0	1.0
10. ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเช่นเดียวกับบุคคลอื่นๆ รอบข้าง	3	2	0	0.6
11. ต้องการศึกษาต่อในสถานศึกษาแห่งเดียวกับผู้ที่มีชื่อเสียงใน สังคมและผู้ที่ดินชั้นชอบ	5	0	0	1.0
ด้านสถานการณ์ทางสังคม				
1. การเป็นที่ยอมรับของสังคม ต่อผู้สำเร็จการศึกษาทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม	5	0	0	1.0
2. การมีชื่อเสียงอย่างกว้างขวางในสังคมของผู้ที่จบการศึกษาจาก สถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	4	0	1	0.8

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	ความคิดเห็น			IOC
	1	0	-1	
3. การเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อชื่อเสียงของสถาบัน/วิทยาลัย แห่งนี้	4	0	1	0.8
4. การเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อผู้จบการศึกษาจากสถาบัน/ วิทยาลัยแห่งนี้	5	0	0	1.0
5. การมีโอกาสได้พบปะและคบหาสมาคมกับเพื่อนๆ เพิ่ม มากขึ้น	4	0	1	0.8
6. การมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย	3	2	0	0.6
7. การมีโอกาสประกอบอาชีพที่มีเกียรติ เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อเรียนจบ	5	0	0	1.0
8. การมีโอกาสในอนาคตที่จะตอบแทนและสร้างประโยชน์ ให้แก่สังคม	4	1	0	0.8
9. การได้รับความสนใจจากสังคมไทยและชาวต่างประเทศ เกี่ยวกับการแสดงและผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น	5	0	0	1.0
ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ				
1. การขาดกำลังทรัพย์ของผู้ปกครองที่จะส่งเสียให้ศึกษาต่อใน สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่นๆ	4	1	0	0.8
2. การเรียกเก็บค่าเล่าเรียนของสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ ไม่สูงเกินไป	5	0	0	1.0
3. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาผ่อนผันค่าเล่าเรียนในแต่ละภาค เรียนได้	5	0	0	1.0
4. การมีทุนการศึกษาให้กู้ยืมระหว่างเรียนในสถาบัน/วิทยาลัย แห่งนี้	4	0	1	0.8
5. การมีโอกาสดำเนินทุนการศึกษาตลอดหลักสูตรจากสถาบัน/ วิทยาลัยแห่งนี้	5	0	0	1.0

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	ความคิดเห็น			IOC
	1	0	-1	
6. การมีโอกาสดำเนินการบ้านที่ เพื่อสร้างรายได้และชื่อเสียงให้แก่ตนเอง	5	0	0	1.0
7. การมีโอกาสดำเนินการบ้านที่ โดยการบริหารงานพิเศษต่างๆ	5	0	0	1.0
8. การมีโอกาสดำเนินการบ้านที่มีรายได้สูงเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	5	0	0	1.0
9. การมีโอกาสดำเนินการบ้านที่จะเลือกประกอบอาชีพอิสระให้แก่ตนเองได้	5	0	0	1.0
10. การมีโอกาสดำเนินการบ้านที่จะสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ตนเองได้	5	0	0	1.0
ด้านสถานศึกษา				
1. การมีอาคารและสถานที่มีความสวยงามเหมาะสมต่อการเป็นแหล่งเรียนการสอน	5	0	0	1.0
2. การมีคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถสูง	5	0	0	1.0
3. การมีชื่อเสียงโดดเด่นในสังคมเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม	5	0	0	1.0
4. การมีอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนอย่างพอเพียงและเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	4	1	0	0.8
5. การมีมาตรฐานด้านการเรียนการสอนที่ทัดเทียมกับสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นๆ	5	0	0	1.0
6. การส่งเสริมนักศึกษาของสถาบัน/วิทยาลัย เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพื่อรับประสบการณ์ใหม่ๆ อยู่เสมอ	5	0	0	1.0
7. การมีชมรมที่หลากหลายภายในสถาบัน/วิทยาลัย เพื่อให้ นักศึกษาเข้าร่วมได้ตามความถนัดและความชอบ	4	1	0	0.8

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	ความคิดเห็น			IOC
	1	0	-1	
8. การมีสภาพแวดล้อมภายนอกสถาบัน/วิทยาลัย ดึงดูดใจให้ อยากเข้ามาศึกษา	4	1	0	0.8
9. การตั้งอยู่ในแหล่งที่สามารถเดินทางมาศึกษาได้โดย สะดวกสบาย	4	1	0	0.8
10. ความมีใจความรักและผูกพันกับสถาบันการ/วิทยาลัย แห่งนี้ เป็นพิเศษ	4	1	0	0.8

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	ความคิดเห็น			IOC
	1	0	-1	
แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค				
1. ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสานสืบทอดมรดกทางศิลปวัฒนธรรม และการละเล่นของชาติ	5	0	0	1.0
2. มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดง,ดนตรี หรือช่างฝีมือ ทางด้านศิลปวัฒนธรรม	5	0	0	1.0
3. ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิด	3	1	1	0.6
4. ต้องการศึกษาดต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้น จากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษา	4	0	1	0.8
5. ความรู้สึกรักและผูกพันกับสถานที่ และอาจารย์จากการศึกษาในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา	4	1	0	0.8
6. ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปวัฒนธรรมในอนาคต	5	0	0	1.0
7. ต้องการที่จะพิสูจน์ตัวเองให้บุคคลรอบข้างทราบว่าสามารถเรียนทางด้านนี้ได้	4	1	0	0.8
8. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลในอนาคต	4	1	0	0.8
9. ระบบการสอบเข้าศึกษาที่นี่ไม่ยากเกินไป เมื่อเทียบกับการสอบแข่งขันในระบบ admission หรือสอบเข้าสถาบันการศึกษาอื่น	3	1	1	0.6
10. การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่น	3	1	1	0.6
11. ความรู้สึกศรัทธาในชื่อเสียงและเกียรติภูมิของสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	5	0	0	1.0
12. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาที่สถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	5	0	0	1.0

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	ความคิดเห็น			IOC
	1	0	-1	
13.ความคาดหวังในโอกาสที่จะได้รับงานแสดง เพื่อมีรายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัวระหว่างศึกษา	4	0	1	0.8
14. การมีระบบการเรียนการสอนที่ไม่ยากเกินไป มีโอกาสจบการศึกษาได้	4	0	1	0.8
15. การมีโอกาสดำเนินงานทำในอนาคตก่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อย	3	1	1	0.6
16. การเลือกศึกษาตามบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือที่เคารพ ซึ่งเป็นศิษย์ของสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้	3	1	1	0.6
17. การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะศึกษาต่อ	3	1	1	0.6
18. การมีโอกาสดำเนินงานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมยังต่างประเทศ	3	1	1	0.6
19. ความประทับใจจากผลงานที่มีชื่อเสียงอันเป็นที่เผยแพร่ของนักศึกษารุ่นก่อนๆ	5	0	0	1.0
20. การประกาศรับสมัครและการสอบ ของสถาบัน/วิทยาลัย ที่ไม่ตรงกับ การสอบแข่งขันของสถาบันการศึกษาอื่นๆ	3	1	1	0.6

สัญลักษณ์

1 = ข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

-1 = ข้อคำถามนั้นไม่เป็นตัวแทนของลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

แบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิจัย เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและการ บริหารงานภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อไป

2. คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามไม่มีผลต่อการศึกษาของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และ นำเสนอผลการวิจัยในลักษณะที่เป็นภาพรวม จึงขอความกรุณาให้ตอบคำถามทุกข้อตามความจริงและตรงกับ ความคิดเห็นของท่าน

3. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค ประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

2.1 ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต	จำนวน 14 ข้อ
2.2 ด้านครอบครัวและตัวบุคคล	จำนวน 11 ข้อ
2.3 ด้านสถานการณ์ทางสังคม	จำนวน 9 ข้อ
2.4 ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ	จำนวน 10 ข้อ
2.5 ด้านสถานศึกษา	จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค จำนวน 20 ข้อ

การวิจัยครั้งนี้จะสำคัญผลได้ด้วยดี หากได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามตาม ความเป็นจริงจากท่าน ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

นายภูริ วงศ์วีเชียร
นักวิชาการศึกษา 4
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 18 ปี

☐ 18 – 20 ปี

☐ 20 ปีขึ้นไป

3. คณะที่กำลังศึกษาอยู่

☐ ศิลปวิจารณ์

☐ ศิลปนาฏดุริยางค์

☐ ศิลปศึกษา

4. จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ (รวมผู้ตอบแบบสอบถาม)

☐ 1 คน

☐ 2 คน

☐ มากกว่า 2 คน

5. สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า

☐ วิทยาลัยนาฏศิลป์/วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนกลาง

☐ วิทยาลัยนาฏศิลป์/วิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค

☐ สถาบันการศึกษาอื่น โปรดระบุ.....

6. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

☐ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าระดับปริญญาตรี

7. อาชีพของผู้ปกครอง

☐ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการบำนาญ

☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

☐ รับจ้าง

☐ ธุรกิจเอกชน

☐ เกษตรกร

☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. รายได้รวมของผู้ปกครองต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000

☐ 10,000 – 25,000

☐ 25,001 – 40,000

☐ 40,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์

และวิทยาลัยช่างศิลป์ส่วนภูมิภาค

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและประเมินความคิด/ความรู้ของท่านต่อประเด็นต่างๆ ในข้อความข้างล่าง แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการประเมินของท่าน

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ท่านเลือกศึกษาต่อในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ เพราะแรงจูงใจจากการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคตเกี่ยวกับตัวท่าน ตามประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด						
1	พัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถทางศิลปะที่มีอยู่เดิมของตนให้สูงขึ้น						
2	ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ จากสถาบันฯ เป็นที่น่าสนใจและมีคุณค่าต่อชีวิต						
3	มีโอกาที่จะก้าวไปสู่การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น						
4	มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมในอนาคต						
5	มีโอกาสดำเนินการถ่ายทอดความรู้ และฝึกฝนอย่างเต็มที่จากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ						
6	มีโอกาสนพบปะและแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์กับเพื่อนๆ ที่มีความรัก ความสนใจ ในสาขาศิลปะเดียวกัน						
7	มีโอกาสดำเนินการฝึกจิตใจและพัฒนาโลกทัศน์ของตนเองให้กว้างไกลและลึกซึ้งยิ่งขึ้น						
8	มีโอกาที่จะประสบความสำเร็จก้าวหน้ามั่นคงในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในอนาคต						
9	มีโอกาสดำเนินการฝึกงานเชี่ยวชาญในสาขาศิลปะที่ตนเองรักและชื่นชอบ						
10	มีโอกาสนเป็นบัณฑิตด้านศิลปวัฒนธรรม ที่ยอมรับของสังคม						
11	มีโอกาสดำเนินการไปแสดงผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ						
12	มีโอกาสนในอนาคตที่จะสร้างสรรค์และเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม ด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง						
13	มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ						
14	มีความรู้ความสามารถในส่วนที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้						

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	ด้านครอบครัวและตัวบุคคล ท่านเลือกศึกษาต่อในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ เพราะแรงจูงใจจากครอบครัวและตัวบุคคล ตามประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด						
1	ความต้องการอยากศึกษาต่อของตนเอง เพราะใจรัก						
2	ความต้องการ ของพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่จะให้ศึกษา ณ สถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์						
3	ได้พบเห็นพ่อ แม่ ผู้ปกครองหรือญาติ ทำงานหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับ งานด้านศิลปวัฒนธรรม						
4	มีพ่อ แม่ ผู้ปกครอง หรือญาติทำงานอยู่ในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้						
5	มีเพื่อนสนิทเลือกศึกษาต่อสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้						
6	มีเพื่อน ญาติหรือคนใกล้ชิดศึกษาอยู่ในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ก่อนแล้ว						
7	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์แนะแนว						
8	ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้จากการ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่จากสื่อต่างๆ						
9	ต้องการศึกษาต่อร่วมกับเพื่อนกลุ่มเดิม						
10	ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเช่นเดียวกับบุคคลอื่นๆ รอบข้าง						
11	ต้องการศึกษาต่อในสถานศึกษาแห่งนี้กับผู้ที่มีชื่อเสียงในสังคมและ ผู้ที่มีต้นแบบชอบ						
	ด้านสถานการณ์ทางสังคม ท่านเลือกศึกษาต่อในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ เพราะแรงจูงใจจาก สถานการณ์ทางสังคม ตามประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด						
1	การเป็นที่ยอมรับของสังคม ต่อผู้สำเร็จการศึกษาทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม						
2	การมีชื่อเสียงอย่างกว้างขวางในสังคมของผู้ที่จบการศึกษาจากสถาบัน/ วิทยาลัยแห่งนี้						
3	การเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อชื่อเสียงของสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้						
4	การเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อผู้จบการศึกษาจากสถาบัน/วิทยาลัยแห่ง นี้						
5	การมีโอกาสดำเนินปะและคบหาสมาคมกับเพื่อนใหม่ๆ เพิ่มขึ้น						
6	การมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย						
7	การมีโอกาสประกอบอาชีพที่มีเกียรติ เป็นที่ยอมรับของสังคมเมื่อเรียน จบ						

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
8	การมีโอกาสในอนาคตที่จะตอบแทนและสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม						
9	การได้รับความสนใจจากสังคมไทยและชาวต่างประเทศเกี่ยวกับการแสดงและผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น						
	ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ท่านเลือกศึกษาต่อในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ เพราะแรงจูงใจจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ตามประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด						
1	การขาดกำลังทรัพย์ของผู้ปกครองที่จะส่งเสียให้ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่นๆ						
2	การเรียกเก็บค่าเล่าเรียนของสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ไม่สูงเกินไป						
3	การเปิดโอกาสให้นักศึกษาผ่อนผันค่าเล่าเรียนในแต่ละภาคเรียนได้						
4	การมีทุนการศึกษาให้กู้ยืมระหว่างเรียนในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้						
5	การมีโอกาสได้รับทุนการศึกษาตลอดหลักสูตรจากสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้						
6	การมีโอกาสเข้าสู่การบ้านพัก เพื่อสร้างรายได้และชื่อเสียงให้แก่ตนเอง						
7	การมีโอกาสรายได้ให้ตนเอง โดยการรับงานพิเศษต่างๆ						
8	การมีเวลาประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้						
9	การมีโอกาสในอนาคตที่จะเลือกประกอบอาชีพอิสระให้แกตนเองได้						
10	การมีโอกาสในอนาคตที่จะสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แกตนเองได้						
	ด้านสถานศึกษา ท่านเลือกศึกษาต่อในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ เพราะแรงจูงใจจากตัวสถานศึกษาเอง ตามประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด						
1	การมีอาคารและสถานที่มีความสวยงามเหมาะสมต่อการเป็นแหล่งเรียนการสอน						
2	การมีคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถสูง						
3	การมีชื่อเสียงโดดเด่นในสังคมเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม						
4	การมีอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนอย่างพอเพียงและเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน						
5	การมีมาตรฐานด้านการเรียนการสอนที่ทัดเทียมกับสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นๆ						

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
6	การส่งเสริมศึกษาของสถาบัน/วิทยาลัย เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพื่อรับประสบการณ์ใหม่ๆ อยู่เสมอ						
7	การมีชมรมที่หลากหลายภายในสถาบัน/วิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมได้ตามความถนัดและความชอบ						
8	การมีสภาพแวดล้อมภายนอกสถาบัน/วิทยาลัย ดึงดูดใจให้อยากเข้ามาศึกษา						
9	การตั้งอยู่ในแหล่งที่สามารถเดินทางมาศึกษาได้โดยสะดวกสบาย						
10	ความมีใจความรักและผูกพันกับสถาบันการ/วิทยาลัย แห่งนี้เป็นพิเศษ						

ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์

ส่วนภูมิภาค

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อว่าข้อใดเป็นความรู้สึกรหรือเหตุผลที่สำคัญในการเลือกศึกษาต่อในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการประเมินของท่าน

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1	ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสานสืบทอดมรดกทางศิลปวัฒนธรรม และการละเล่นของชาติ						
2	มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดง, ดนตรี หรือช่างฝีมือ ทางด้านศิลปวัฒนธรรม						
3	ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิด						
4	ต้องการศึกษาต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้น จากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษา						
5	ความรู้สึกรักและผูกพันกับสถานที่ และอาจารย์จากการศึกษาในสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้นับตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา						
6	ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปวัฒนธรรมในอนาคต						
7	ต้องการที่จะพิสูจน์ตัวเองให้บุคคลรอบข้างทราบว่าสามารถเรียนทางด้านนี้ได้						
8	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลในอนาคต						
9	ระบบการสอบเข้าศึกษาที่นี่ไม่ยากเกินไป เมื่อเทียบกับการสอบแข่งขันในระบบ admission หรือสอบเข้าสถาบันการศึกษาอื่น						
10	การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่น						
11	ความรู้สึกรักถิ่นในชื่อเสียงและเกียรติภูมิของสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้						
12	ความรู้สึกลึกซึ้งภูมิใจที่ได้ศึกษาที่สถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้						
13	ความคาดหวังในโอกาสที่จะได้รับงานแสดง เพื่อมีรายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัวระหว่างศึกษา						
14	การมีระบบการเรียนการสอนที่ไม่ยากเกินไป มีโอกาสสอบการศึกษาได้						
15	การมีโอกาสดำรงตำแหน่งในอนาคตก่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อย						
16	การเลือกศึกษาตามบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือที่เคารพ ซึ่งเป็นศิษย์ของสถาบัน/วิทยาลัยแห่งนี้						
17	การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะศึกษาต่อ						
18	การมีโอกาสไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมยังต่างประเทศ						

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
19	ความประทับใจจากผลงานที่มีชื่อเสียงอันเป็นที่เผยแพร่ของนักศึกษารุ่นก่อนๆ						
20	การประกาศรับสมัครและการสอบ ของสถาบัน/วิทยาลัย ที่ไม่ตรงกับการสอบแข่งขันของสถาบันการศึกษาอื่นๆ						

บรรณานุกรม

- จินตนา สายทองคำ. 2539. การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อ
ของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ชนิดา เพชรทองคำ. 2542. การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับ
ปริญญาโทของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- คลฤดี สุวรรณศิริ. 2539. การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา
ต่อระดับอาชีวศึกษา ระหว่างสถานศึกษาของรัฐบาลกับของเอกชน : ศึกษากรณี
จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นิตยา วัฒนารณ์. 2530. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประชา อ่อนรักษา. 2542. องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อใน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- เปรมชัย สโรบล, พันโท. 2542. เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ของนักเรียนเตรียมทหาร. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิสมัย ทองเที่ยง. 2549. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
เอกชน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พล เหลืองรังสี. 2546. ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏกรุงรัตนโกสินทร์.

พล เหลืองรังสี. 2546. ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏกรุงรัตนโกสินทร์.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภูมิสิทธิ์ มิ่งชะนิด. 2548. ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในจังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย รามคำแหง.

มารศรี ทองเกตุ. 2524. ผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดา มารดา ที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

รังรอง สีทองดี. 2535. แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญาบัตรการศึกษา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. 2544. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ. ปริญญาบัตร การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรรณดี แก้วเก่า. 2541. การสำรวจความสนใจในอาชีพและการเลือกศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมทรัพย์ อติชาติบุตร. 2541. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด กาญจนบุรี. ปริญญาบัตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุชาติ วิวัฒน์ชานนท์. 2542. การศึกษาความสนใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, เตือนใจ เกตุษา และบุญมี พันธุ์ไทย. 2543. วิธีการ

วิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา 1. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์
ส่งเสริม.

สุวิมล ตีรกานันท์. 2544. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อักษรศิลป์ แก้วมhawงศ์. 2541. ความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.

อัมพร ณ สงขลา. 2539. เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา

ปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อรรถพล เค็ดดวง. 2518. แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจนครบาลของ

นักเรียนพลตำรวจนครบาล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. 2539. สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิต

ระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.

อุษณีย์ จงสุกใส. 2545. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาชั้น

ปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล : นายภูริ วงศ์เขียว
วัน เดือน ปีเกิด : 21 เมษายน 2519
สถานที่เกิด : จังหวัดสงขลา
วุฒิการศึกษา : สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จาก
โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2536
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต
(การตลาด) จาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2541 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(การวิจัยการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปีการศึกษา 2546
ตำแหน่งหน้าที่
การงานปัจจุบัน : นักวิชาการศึกษา 4 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
กระทรวงวัฒนธรรม